

HEDEN MÉT
CRYPTO!

schammer

Hét onafhankelijke studentenblad van de Universiteit Gent

Jaargang 49 // #648 / 15.04.2024 // drieweeklijks tijdens het academiejahr

OPEN BOEK

► p. 14

MET JAN ORBIE

“De EU is toch
wel een beetje
racistisch”

Gentse
frituren
op de proef,
mmm...

► p. 32

Heeft toegepaste
taalkunde nog
een toekomst?

► p. 12

Bloed geven
doet leven:
het belang van
bloeddonaties

► p. 26

Oplage
3000 exemplaren op papier

Versijnt driewekelijks tijdens het academiejaar.

Verantwoordelijke uitgever
Bavo Bobelijn
Hoveniersberg 24, 9000
Gent

Druk
Graphius Gent
Traktaatweg 8
9041 Gent

Hoofdredacteur
Kernredactie

Chef Cultuur
Anaïs Vanassche

Algemeen Coördinator
Louise De Meyer

Chef Wetenschap
Hannah Boen

Chef Reclame & PR
Noah Dols

Chef Lay-out
Bavo Bobelijn

Chef Sociale Media & PR
Noah Dols

Chef IT
Rex Verdonck

Chef Maatschappij & Opinie
Tailah Baert

Chef Eindredactie
Nina De Neve

Chef Universiteit
Tailah Baert
& Louise De Meyer

Chef Beeld
Lieke Zuiderwijk

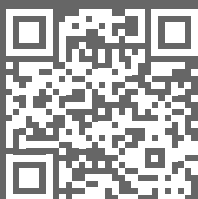
Redacteurs
Anaïs "filtrum" Vanassche, Bjarni "been" Vanhoutte, Bram "blinde darm" Maes, Hannah "hart" Boen, Jasper "strottenhoofd" Mouton, Joppe "jukbeen" Frans, Louise "zwezerik" De Meyer, Lune "pink" Schollaert, Nina "elleboog" De Neve, Noah "nieren" Dols, Pieter "twaalfvingerige darm" Beirens, Sara "slagader" Schelstraete, Tailah "kaaklijn" Baert, Yana "het wormvormig aanhangsel" Rosé

Medewerkers
Heleen "hersen" Adams, Nele "neus" Ramaekers, Renée "ruggengraat" Van Hecke, Zora "zitbeen" Verdonck

Beeld
Bavo "nek" Bobelijn, Bjarni Vanhoutte, Heleen Adams, Jasper Mouton, Lieke "voorhoofd" Zuiderwijk, Louise De Meyer, Lune Schollaert, Nina De Neve, Noah Dols, Pieter Beirens, Renée Van Hecke, Yana Rosé, Yanne "jejunum" De Frenne

Eindredactie
Anaïs Vanassche, Emilie "oorlel" De Winne, Hassia "glabella" Souleymane, Heleen Adams, Héloïse "holle aders" Vandekerckhove, Jasper Mouton, ★ Joppe Frans, Lune Schollaert, Nina De Neve, Noah Dols, ★ Pieter Beirens, Rex "rechterbeen" Verdonck, Robin "rimpels" Chan, Tailah Baert, Tina "tibia" Morthier, Yana Rosé

Cover
Bavo Bobelijn
Lune Schollaert

CHECK ONZE WEBSITE!

Auw, mijn vinger

DOOR LOUISE DE MEYER
BEELD DOOR LIEKE ZUIDERWIJK

Vroeger ging ik vaak op skivakantie. Ik hield ervan om 's middags in een berghut toe te komen, mijn strakke skischoenen wat open te zetten en één of andere Oostenrijkse worst met frietjes te bestellen. Ik had op die momenten meestal heel veel honger. Voor mijn kinderbrein voelde het alsof ik urenlang op de stereotiepe houten berghutbanken zat te wachten tot het eten er was. Zo gebeurde het dus dat ik op een dag een perfecte, grote Frankfurter met frietjes en ketchup voor mijn neus kreeg, gulzig een handvol frieten van het bord griste en per ongeluk hard op mijn eigen wijsvinger beet. Zo hard dat ik spontaan begon te huilen. Jaren later word ik er nog steeds om uitgelachen door mijn eigen familie.

De UGent lijkt wel vaker in haar eigen vingers te bijten. Ze kan bijvoorbeeld niet snel genoeg koten voorzien voor de vele studenten die ze aanneemt. Nu de voorwaarden om in een home te kunnen wonen verstrengen en de prijzen blijven stijgen, zijn het de studenten die de tandafdrukken mogen voelen: consequenties van een universiteit die niet goed en niet op tijd op de

vraag naar gesubsidieerd wonen kan reageren. Ook de werknemers lijden onder het reactievermogen van de universiteit. Er zou te weinig gebeuren om grensoverschrijdend gedrag aan te pakken, tuchtprocedures slepen jarenlang aan en werknemers maken zich zorgen om werkdruk en veiligheid op het werk. Nu de vakbonden met die klacht naar de overheid stappen, wordt het alleen maar duidelijker

dat de UGent niet met de ontevredenheid van haar werknemers kan omgaan.

Als we het dan toch over frietjes hebben: in deze editie zochten we de beste frituur van Gent, dit keer zonder vingergeknabbel! Verder

lees je een interview met EU-kenner **Jan Orbie**, informatie over medische voorzieningen voor studenten, hoe Gent de culturele hoofdstad van Europa wil worden en waarom de KU Leuven misschien toch niet de oudste Belgische universiteit is.

“
**Mijn strakke
skischoenen wat
open zetten en
één of andere
Oostenrijkse worst
met frietjes bestellen**

ONDERWIJS

- Prof Pr  f  r  (e) // Dagelijkse Restokost 4.
- Best Of: gezellig Gent 5.
- KU Leuven wordt 600 (?) jaar 7.
- Acantha: don't come as you are? 8.
- UGent Verkend: de tunnels van het UZ 10.
- Anarchistisch Collectief Gent 11.
- Wat is de toekomst van talen-opleidingen? 12.

MAATSCHAPPIJ

- Open Boek met Jan Orbie 14.
- Zot van EU: wie ziet Europa nog graag? 16.
- Verleden tijd: de verdragen van Rome 18.
- Sara's crypto 19.

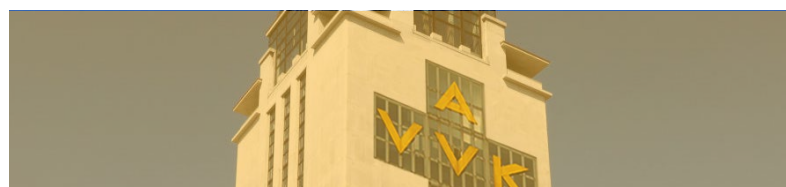
WETENSCHAP

- Wat je moeder je nooit vertelde 22.
- Preventieve gezondheidszorg: een interview met Lahousse en De Boevre 23.
- Het Bilbao-effect 25.
- Bloed, plasma en tranen 26.
- Gezondheidsgids voor Gentse studenten 28.

CULTUUR

- De Schamper Showcase 30.
- Het Lam Gods gereviewd 31.
- De ultieme friturenranking 32.
- De Tirade aan Think Twice 34.
- The Iron Claw 35.
- Gent in 2023 culturele hoofdstad EU? 36.

SATIRE

- Vlaams Belang macht over onderwijs 38.
- Schampie // Fakebook 39.

DOOR LOUISE DE MEYER

Michael Limberger is professor bij de vakgroep Geschiedenis. Hij doceert onder andere Maritieme geschiedenis, Mondiale processen in historisch perspectief en Financiële en monetaire geschiedenis van de Middeleeuwen en Vroegmoderne Tijd.

Wat is uw favoriete onderwerp om les over te geven?

“Dat is alsof je zou vragen welk van mijn kinderen ik het liefst zie. In de loop van de jaren maak je van leerstof je eigen verhaal, je geeft er je eigen draai aan en dan identificeer je jezelf ermee. Ik geef wel het vak ‘Geschiedenis van de Europese expansie tijdens de Vroegmoderne Tijd’ heel graag omdat het bijzonder relevant is. Omdat ik het bovendien alleen geef, kan ik het helemaal zelf vormgeven.”

U bent afkomstig uit Oostenrijk, en studeerde en werkte al in verschillende Europese steden. Wat vindt u van Gent? Wat is uw favoriete plek hier?

“Ik vind Gent een mooie stad, ook als historicus, met het grootse middeleeuwse verleden dat nog sterk aanwezig is. Tijdens de eerste Verleden Week (projectweek van Geschiedenis, red.) hebben we een kajaktocht gedaan van het Handelsdok tot aan de Vooruit. Daar heb ik de waterlopen in Gent heel erg leren appreciëren. Portus Ganda

vind ik bijvoorbeeld inspirerend, ook omdat daar de oorsprong van Gent ligt.”

Op welke manier verschilt de UGent van de andere instellingen waar u al actief was?

“Zelf begon ik te studeren in Wenen. Voor mij was dat vooral een eye opener om als jonge student naar de stad te trekken en die grote universiteit te leren kennen. Die was toen in vergelijking met vandaag wat ouderwets en klassiek. Antwerpen, waar ik als assistent begon, was ook verschillend omdat het kleinschaliger was. De aanpak was streng en gericht op vaardigheden en oefeningen. Ik denk dat studenten het nu leuker hebben in Gent. De omgang met de docenten is veel losser en er is meer flexibiliteit.”

Dagelijkse Restokost: SLA MET GROOTHEIDSWAANZIN

De ‘meloen met spek bowl’, op een warme pre-lentedag kan zo’n frisse salade al eens smaken. Het kartonnen bakje lijkt voor een hongerige student als een kleine pot vol groen goud, maar kan de smaak ook bekoren? Beste lezer, dat kan de salade zeker.

De salade heeft me meegenomen op een wilde rit. De zoete meloen – twee soorten, welteverstaan – weet de scherpe rucola te temperen tot het aanvaardbare, de occasionele druif zorgt voor een ware smaakexplosie en het rokerige aroma van de spekjes geeft het geheel toch weer een stoer kantje. De subtiele aanwezigheid van het mosterdsausje lijkt alles dan weer aan elkaar te binden, waardoor het allegaartje aan smaken toch niet vreemd overkomt. Van de rode sla, die eigenlijk tot de familie van het witlof behoort, valt weinig te bespeuren, maar wie maalt nu om het verzuim van bitterheid? Ik alleszins niet. Helaas toch niet de volle vijf sterren voor de gastronomische ervaring. De salade liet me onverzadigd achter, en dat voor een prijs die zich kan meten met die van een volwaardige warme maaltijd. De traditionele brugspaghetti is dan mogelijks een betere optie om een knorrende maag te stillen.

DOOR HELEEN ADAM

“EEN WILDE RIT”

BEST OF: gezellig Gent

DOOR BJARNI VANHOUTTE & RENÉE VAN HECKE

Gent is meer dan een stad vol universiteitscampussen en binnenkort net iets minder gevaarlijke tramsporen. Als populaire stad onder Erasmusstudenten heeft ze ook veel toffe hotspots te bieden. Voor ieder wat wils in het gezellige Gent.

CHAPELUUR

Een kroket gevuld met vol-au-vent of chili con carne? Niets is te zot voor Chapeluur. Op de Groentemarkt, in het hartje van bruisend Gent, is elke krokettenfanaat op zijn plaats. Met meer dan twintig verschillende soorten kroketten op het menu, overtreft de bistro elke krokettenmuur, zelfs die in de Overpoort. Aan creativiteit geen gebrek, alle uitvindingen krijgen een unieke naam zoals *Shrimpy the Best*, *Keep Calm & Curry on* en *Instaham Worthy*. De kroketten kan je eten met een salade, frietjes, wedges of, voor wie er echt geen genoeg van kan krijgen, aardappelkroketten. Pluspunt: ook voor de vegans onder ons is er kroketpret!

ALICE

Alice ligt in het centrum van Gent en is de ideale plek om te genieten van heerlijke taartjes. Chef-kok **Frederic Stas**, zoon van de overleden **Alice**, bereidt de meest verrukkelijke gerechten, waaronder de geprezen tiramisutaart. Alices kleinzoon, **David Sobrie**, geeft een moderne twist aan haar taartrecepten. Om de ervaring helemaal compleet te maken, kan je ontspannen in het Franse interieur of eens binnenspringen bij Alice Magasin, waar je de lekkerste gebakjes kan kopen om thuis van te genieten. Sommigen beweren dat de bediening niet altijd vriendelijk is, maar gelukkig compenseren de prachtige omgeving en heerlijke taartjes dat ruimschoots. Een echte aanrader!

AUX MERVEILLEUX DE FRED

Voor de liefhebbers van heerlijke taartjes is er natuurlijk ook *Aux Merveilleux de Fred*, op een steenworp van de iconische Schapenstal. De gerenommeerde patisserie staat, hoe kan het ook anders, bekend voor zijn voortreffelijke merveilleux in allerlei smaken en formaten. In de winkel kan je zelfs zien hoe ze alle lekkernijen bereiden. Daarnaast kan je genieten van een breed scala aan andere gebakjes. Het gezellige interieur creëert direct een fantastische sfeer, met als blikvanger de indrukwekkende luchter, die je niet kan negeren. Heb je weinig tijd? Geen probleem, je kan je bestelling ook afhalen.

TICKETS & INFO
NTGENT.BE

NTGent

18/04
-21/04

MEDEA
KINDEREN

MILO RAU / NTGENT

KU Leuven toch niet de oudste universiteit van het land?

DOOR PIETER BEIRENS // BEELD DOOR BAVO BOBELIJN

De KU Leuven blaast volgend jaar 600 kaarsjes uit. Hiep hiep hoera. Toch vallen er vragen te stellen bij dat cijfer. Is de KU Leuven wel echt de oudste universiteit van het land? Of worden we voorgelogen en is de charmante Gentse unief de ancien?

De Franse revolutionaire republiek, niet befaamd om haar tolerantie voor katholieke instellingen, ontbond in 1797 de Universiteit van Leuven. De Leuvense universiteit die we vandaag kennen, ziet zichzelf als de erfgenaam van die instelling, en bijgevolg dus als de oudste. Op hun website wordt trots naar 1425 verwezen als geboortedatum en ook op de zegel van de universiteit valt 1425 te lezen. Maar klopt dit jaartal wel?

Na haar ontbinding schonk de Franse regering een nieuw opgerichte Brusselse *école*, samen met een groot deel van de Leuvense bibliotheek, het recht om zich de voortzetter van Leuven te noemen. Die school werd dan weer onderdeel van **Napoleons** Keizerlijke Universiteit, die na een paar jaar ook ontbonden werd en door **Willem I van Nederland** vervangen werd door drie Rijksuniversiteiten, waaronder een in Leuven. Geheel in de sfeer van de tijd werd ook die unief geen lang leven beschoren.

Waar komt de KU Leuven dan vandaan? Mechelen, blijkbaar. In 1834 richtten de Belgische bisschoppen de Katholieke Universiteit van België op te Mechelen. Er werd wel naar het oude Leuven gekeken, maar de nieuwe instelling kon zichzelf pas een Leuvense universiteit noemen toen de Rijksuniversiteit ontbonden werd en ze haar intrek deed in de oude gebouwen in Leuven.

Leuven is niet de enige oude universiteit met een gat in haar geschiedenis door de Franse Revolutie. Het is mogelijks wel de enige die tot driemaal toe opgedoekt is en in drie verschillende steden opnieuw opgericht werd. Historici merken trouwens ook op dat er geen enkele professor uit de oude universiteit van Leuven ooit les gaf aan de nieuw opgerichte KU Leuven. Het Hof van Cassatie gaf ook in 1846 al te kennen dat de KU Leuven geen voortzetting is van de oude Universiteit van Leuven.

Kaat Wils, professor in de geschiedenis aan de KU Leuven, nuanceert de discussie rond de leeftijd van de universiteit. "Voor ons gaat het niet om een soort krampachtig bewijs te leveren dat de universiteit al 600 jaar onafgebroken bestaat. De verjaardag biedt vooral een feestelijk moment om stil te staan bij ons verleden en onze toekomst."

Professor Wils haalt ook de banden tussen de huidige en de historische universiteit aan. "Wij spreken over de oude en de moderne universiteit. Je kan niet ontkennen dat er banden zijn tussen die twee. Bij de oprichting van de moderne universiteit werd bijvoorbeeld gekeken naar de oude. We werken ook in dezelfde historische gebouwen, in dezelfde stad."

“

UGent staat dus op een gedeelde eerste plaats als de oudste universiteit van België

Viert de KU Leuven dan wel haar 600e verjaardag? Vanuit een juridisch, organisatorisch en in het begin ook geografisch oogpunt alleszins niet. Als je inspiratie en het (na een omweg in Mechelen) delen van dezelfde stad als geloofwaardige argumenten ziet, misschien wel.

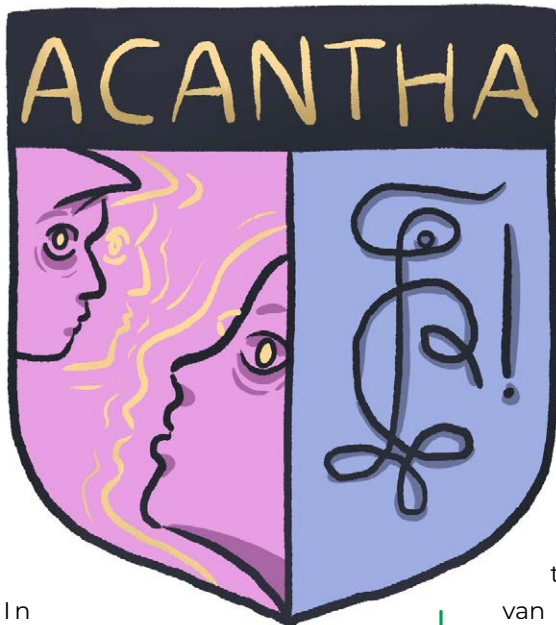
Met 1834 als officieel oprichtingsjaar van de nieuwe universiteit, is de oudste Belgische universiteit dan ook dichterbij huis te vinden. De UGent werd, samen met de Universiteit van Luik en de ontbonden Rijksuniversiteit Leuven, opgericht in 1817. Onze alma mater staat dus op een gedeelde eerste plaats als de oudste universiteit van België.

PLEASE, DON'T COME AS YOU ARE?

KLACHTEN OVER STUDENTENVERENIGING ACANTHA

DOOR HELEEN ADAM & JOPPE FRANS
BEELD DOOR YANNE DE FRENNE

In een vorige editie kwam de studentenvereniging Acantha aan bod. Ze wil een veilige haven creëren voor LGBTQ+-mensen, omdat dit niet altijd zo evident is in andere verenigingen. Een nobel doel, maar kan Acantha het ook waarmaken?

In editie

645 van *Schamper* kon je onder de rubriek 'Vreemdste Vereniging' al lezen over Acantha, een Gentse studentenvereniging die een toevluchtsoord wil creëren voor alle LGBTQ+-mensen die zich minder welkom zouden voelen in andere verenigingen. Dit zit ook deels ingebakken in hun ontstaansgeschiedenis. De vereniging zou opgericht zijn omdat iemand vanwege haar geaardheid geen praeses mocht worden in een andere studentenvereniging. Recent kregen we echter enkele klachten binnen over de vereniging. Om de situatie wat beter in kaart te brengen, gingen we apart in geprek met ex-leden van Acantha om na te gaan wat er precies aan de hand is. Om zeker te zijn dat we Acantha niet vals beschuldigen, gaan we enkel

in op de klachten die bij iedereen aan bod kwamen. Onze bronnen wensten allemaal anoniem te blijven.

Ten eerste blijkt vriendjespolitiek een probleem te zijn binnen Acantha." Als je in het praesidium zit, begin je snel een beeld te krijgen van wat voor grote rol vriendjespolitiek speelt binnen Acantha. Als je geen deel bent

van het kern-vriendengroepje, dan ben je bij voorbaat eigenlijk al volledig uitgesloten", vertelt onze anonieme bron. Daarnaast zouden ze ook een dubbele moraal hebben wat de regels betreft: "Het is heel *pick-and-choose* welke regel je bij wie toepast." Het zou dan onder andere gaan over de regels

“
“Het is heel
pick-and-choose
welke regel je bij wie
toepast”

met betrekking tot relaties hebben met schachten en drugsgebruik. De club zou daarnaast een oppervlakkige sfeer hebben en ijverige studenten en andere verenigingen

minachten. "Ze benoemen andere clubs constant negatief."

Niet alleen nepotisme schijnt een probleem te zijn, Acantha maakt precies ook een diepere waarden crisis door. Zo staat er op hun website te lezen: "Come as you are, and have a great time". Toch voelen sommige leden van Acantha zich niet altijd even welkom als ze komen zoals ze zijn. Mensen met een mentale beperking of een andere genderidentiteit zouden meesmuilend bekeken worden.

Zelfs mensen die zich nog onzeker voelen omtrent hun seksualiteit, uiterekend de doelgroep van Acantha, voelen zich niet altijd op hun gemak. Een bron vertelt ons: "Op de schachtenverkoop moest je vragen beantwoorden. Ik kreeg heel brave vragen, maar aan een vriendin van mij vroegen ze 'wat ben jij eigenlijk?'. Zij was daar zelf nog niet helemaal zeker over, maar ze zetten haar onder druk. Ze voelde zich gedwongen om zich te openen." Iemand anders zou bewezen moeten hebben 'echt' biseksueel te zijn. "Je kan niet zeggen dat iedereen welkom is als je dan mensen gaat discrimineren, of achter hun rug zit te zeggen van 'ah, dat is echt een raar persoon'", wou één van onze bronnen er nog over kwijt.

Er zijn ook wel enkele nuanceringen, de doop van Acantha verloopt

over het algemeen zonder problemen: "Acantha is goed in haar doop, in die zin dat de vereniging respect heeft voor de grenzen van

“
“Aan een vriendin
van mij vroegen ze
‘wat ben jij eigenlijk?’”

de leden en hier goed mee omgaan." Tot slot is uiteraard niet iedereen die bij Acantha zit even onverdraagzaam. Onze bronnen benadrukken dat sterk.

Tot slot is Acantha niet erkend door de UGent. Dit lijkt in eerste instantie een nogal banaal feit divers, maar heeft een grote impact op de werking van een vereniging. Zo krijgen studentenclubs die door de universiteit erkend zijn, de mogelijkheid om workshops te volgen rond grensoverschrijdend gedrag. Verenigingen die enkel door Stad Gent erkend zijn, hebben die mogelijkheid niet. De stad zou zelf kunnen sensibiliseren om dit probleem aan te pakken en dit soort situaties te vermijden. Dat is geen wondermiddel, maar het is een optie.

Hoewel we graag een weerwoord hadden gekregen van Acantha, hebben ze niet gereageerd op onze vragen.

Klopt er volgens jou iets niet binnen jouw studentenvereniging? Dan kan je terecht bij het **Trustpunt** aan de UGent (trustpunt@UGent.be) of **team studentenpreventie** aan de stad Gent (studentenpreventie@stad.gent).

De tunnels van het UZ

BEELD DOOR LIEKE ZUIDERWIJK

Campus UZ is voor veel studenten bovengronds al een doolhof, maar dat is niets vergeleken met de ondergrondse gangen. Normaal zie je er klusjesmannen en dokters op de fiets, maar nu dus ook drie studenten op een journalistieke ontdekkingsmissie.

Wanneer je de tunnels binnenkomt, ben je op slag al je oriëntatievermogen kwijt. Een eindeloosheid aan dezelfde door tl-lampen verlichtte gangen, die zowel ijselijk als opmerkelijk warm zijn. Nog gekleed voor onze lange winter, moesten we al snel een trui uitdoen. De gangen worden voornamelijk gebruikt door artsen en verpleegkundigen om zich makkelijk van het ene naar het andere gebouw te kunnen verplaatsen, zonder zich in het drukke verkeer van de bovengrondse campus te moeten begeven. Maar ook hier beneden is het verbazingwekkend druk. Tussen de fietsers, met luidruchtige fietsbellen, rijden ook transportkarretjes met een grote verscheidenheid aan ziekenhuisspullen. Verder bevinden zich in de gangen ook opslagplaatsen, de centrale verwarming van het ziekenhuis en een aantal fietsenstallingen. Naast het

bordje 'wasserij' zien we waslijnen hangen met drogende ziekenhuisuniformen.

VERLATEN ZIEKENHUISBEDDEN

Dieper in de gangen zijn er steeds minder mensen, steeds minder lampen en steeds meer zichtbare elektriciteitsdraden. De gangen stralen verlatenheid uit en worden niet meer gebruikt door fietsende artsen, maar uitsluitend nog voor het transport van grote vrachten. De bouw van het UZ ging van start in 1937 en het zou ons absoluut niet verbazen als de verlaten gangen nog van die tijd dateren.

De tunnels lopen onder de hele campus door, maar er zijn niet overal even veel ondergrondse verdiepingen. Op sommige plaatsen kan je zelfs tot niveau -3 afzakken. Aangekomen op verdieping -3 zie je een waarschuwingsbordje 'radioactief', een aantal verlaten ziekenhuisbedden en verder een donkere ruimte. Het is op het eerste gezicht een ideale setting voor een post-apocalyptische thriller. Een verder onderzoek van de ruimte hebben we achterwege gelaten. De neiging om hier zo snel mogelijk weg te lopen overtrof onze journalistieke nieuwsgierigheid, dus hier is onze ondergrondse ontdekkingsstocht tot een einde gekomen.

CAMPUSADER

In de catacomben onder het ziekenhuis valt geen straaltje zonneschijn of frisse lucht te bespeuren. Daarvoor kan je een andere tunnel nemen: degene die de walgelijk naam 'campusader' draagt. Dit moderne stukje tunneltechnologie reikt boven de vele auto's, trambanen en zieke mensen uit en verbindt ook de belangrijkste gebouwen van het complex. Wanneer de ondergrondse mollengangen te vol of te eng zijn, kunnen dokters zich zonder de straatstenen aan te hoeven raken van het ene gebouw naar het andere begeven. Dit keer wel met een mooi uitzicht en zonder het risico aangereden te worden door een fiets of gemechaniseerd transportkarretje.

“ANARCHISTEN WILLEN DE WERELD DEMOCRATISEREN, NIET PLATBRANDEN”

DOOR JOPPE FRANS

Als iemand je een anarchist noemt, is dat meestal niet omdat je een grote fan bent van Bakoenin, maar een belediging. Maar wie zijn die anarchisten eigenlijk en waar houden ze zich mee bezig? We vragen het aan het Anarchistisch Collectief Gent.

Wie zijn jullie?

Wij zijn Anarchistisch Collectief Gent, ook wel bekend als ACG of de Gansjes. We zijn een groeiend collectief dat een plaats wil bieden aan mensen met links-libertaire ideeën. Onze groep bestaat uit verschillende mensen die zichzelf organiseren om actief aan een meer solidaire, rechtvaardige en duurzame wereld te bouwen.

Anarchisme, wat is dat precies?

Het anarchisme is een politieke beweging die een samenleving zonder hiërarchie, bazen of centrale autoriteiten wil. Als anarchisten staan we kritisch tegenover alle machtsstructuren en sociale hiërarchieën die onze hedendaagse samenleving kenmerken, zoals het kapitalisme, de participatie en de natiestaat. We willen die structuren vervangen door meer democratische en egalitaire alternatieven. Veel mensen hebben een beeld van gemaskerde anarchisten die het systeem omverwerpen, waarna de samenleving in complete chaos vervalt. Anarchisten willen de wereld democratiseren, niet platbranden.

In het verleden werd er in de naam van het anarchisme geweld gebruikt. Hoe staan jullie daar nu tegenover?

Geweld is vreselijk en zal altijd het laatste redmiddel zijn voor ons, alleen als zelfverdediging is

het gerechtvaardigd. Anarchisten hebben in het verleden inderdaad meegevochten in revoluties en aanslagen uitgevoerd op dictators.

“

"De mutualiteiten zoals we die vandaag kennen, vinden hun oorsprong in het anarchistische mutualisme"

Soms was dit te rechtvaardigen, soms ook niet. We leven vandaag, in België, in een tijdperk waar geweld gelukkig iets minder voorkomt en vaak vermeden kan worden.

Waar hebben anarchisten al hun impact kunnen maken?

Overall ter wereld legden anarchisten het vuur aan de schenen van dictators, autocraten en imperialisten. Spaanse anarchisten verzetten zich tegen het fascistische regime van **Franco** en Oekraïense anarchisten stredden tegen het imperialisme van zowel de Tsaar als **Lenin**. In België hebben de anarchisten ook van zich laten horen: de mutualiteiten zoals we die vandaag kennen, vinden hun oorsprong in het anarchistische mutualisme. Anar-

chisten waren ook altijd pioniers op het vlak van vrouwenrechten, antifascisme, arbeidsrechten en queerrechten.

Jullie noemen jezelf een collectief. Wat is het verschil tussen een collectief en een normale politieke vereniging of partij?

De naam 'collectief' geeft het eigenlijk al weg. Politieke verenigingen of partijen zijn vaak zeer hiërarchisch en strikt georganiseerd. Als individu heb je in zulke organisaties eigenlijk vrij weinig te zeggen als je niet aan de top staat. Binnen een collectief als ACG worden de beslissingen altijd samen genomen, dat wil zeggen dat iedere stem telt en de beslissingen bediscussieerd worden tot we een consensus bereiken waar iedereen zich min of meer in kan vinden.

Wat voor activiteiten organiseren jullie?

Op dit moment organiseren we verbindende evenementen zoals volkskeukens, caféavonden en filmavonden waar we als community samenkomen om bij te leren en ook gewoon plezier hebben. We zetten ons ook in voor het klimaat, sociale rechtvaardigheid en antifascisme door acties te organiseren of een blok te vormen binnen protesten.

Mensen met interesse om zich aan te sluiten bij het Anarchistisch Collectief Gent, kunnen terecht op hun Instagram of Facebook.

Wat is de toekomst van talenopleidingen?

DOOR NINA DE NEVE & YANA ROSÉ
BEELD DOOR JASPER MOUTON

In een ver verleden was er enkel Taal- en Letterkunde. Toen kwam er in 2013 een revolutie: Toegepaste Taalkunde promoveerde naar universitaire rangen. Vanaf volgend jaar verandert alles: eerstejaars krijgen samen les, welke richting ze ook volgen.

De opleiding Taal- en Letterkunde met twee talen zoals we ze nu kennen bestaat officieel sinds 2003. De voorgangers, namelijk Romaanse, Germaanse en klassieke filologie, bestaan al veel langer. De focus van de opleiding ligt, zoals de naam doet vermoeden, naast de talenkennis voor een groot stuk bij literatuur. De opleiding biedt negen talen aan, waarvan elke student er twee uitkiest.

De tweede en minder bekende talenopleiding legde een ander parcours af. Toegepaste Taalkunde heeft zijn wortels in de voormalige tolkenscholen en later de hogescholen en is pas sinds 2013 volledig geïntegreerd in de universiteit. De focus ligt er meer op de praktische toepassing van Nederlands en vreemde talen, maar ook de cultuur van de landen in het taalgebied. Elke student volgt er drie talen: Nederlands en twee vreemde talen.

SYNERGIE EN SAMENWERKING

Volgend jaar zullen beide oplei-

dingen een grondige programmahervorming ondergaan: eerstejaarsstudenten zullen voor een deel van de vakken samen les volgen. **Benjamin Biebuyck**, de onderwijsdirecteur van de faculteit Letteren en Wijsbegeerte, nuanceert en merkt op dat de opleidingen niet volledig zul-

De samenwerking ziet er voor elke taal ook anders uit. Voor talen als Spaans en Duits werken beide opleidingen nauw samen en zullen studenten relatief veel vakken samen volgen, maar de vakinhouden voor bijvoorbeeld Engels lopen verder uit elkaar.

Zowel Biebuyck als **Patrick Goethals**, de voorzitter van de opleidingscommissie van Toegepaste Taalkunde, benadrukken dat er voor de studenten weinig problemen zijn. Generatiestudenten zullen

automatisch in het nieuwe parcours starten en voor mensen met een GIT-traject zijn er al gedetailleerde schema's uitgewerkt om duidelijk te maken welke vakken ze al dan niet moeten opnemen. Om te weten wat hun persoonlijke traject is, nemen ze best contact op met de trajectbegeleiding.

"Het is geen enorme besparingsoperatie waardoor hier nu opeens veel mensen ontslagen worden", stelt Goethals gerust. Zeker bij de opleiding Toege-

“
Eerstejaarsstudenten zullen voor een deel van de vakken samen les volgen

len veranderen: "De toekomst ziet er in die zin niet zo heel erg anders uit dan nu, omdat we ons vooral hebben geconcentreerd op de competenties die de twee opleidingen gemeenschappelijk hebben."

paste Taalkunde is er al langer vraag naar meer flexibiliteit voor de lesgevers, die er door de synergie-oefening hopelijk zal komen. Taallectoren geven voltijds les, maar het klassieke academische personeel kan dat niet. De hoofdtaak van professoren en doctoraatsstudenten is onderzoek voeren en lesgeven is eigenlijk een kleiner deel van hun takenpakket. Wel zou de synergie-oefening volgens Biebuyck ruimte creëren voor nieuwe onderwijsinitiatieven en samenwerking stimuleren.

RATIONALISEREN EN OPTIMALISEREN

De hervormingen kaderen binnen het bredere APOLLO 8-project van de Universiteit Gent. Hierin bekijkt de universiteit mogelijkheden om haar opleidingsaanbod zo veel mogelijk te rationaliseren. Het project neemt ruim 134 opleidingen onder de loep.

Efficiëntie vormt dus de grote motor achter de hervormingen. Biebuyck geeft aan dat het in de eerste plaats de bedoeling is om identieke basiscompetenties aan beide opleidingen tegelijk te kunnen doceren en zo de werktijd van personeel rationeler in te delen.

Talenrichtingen hebben al enkele jaren te kampen met dalende studentenaantallen. Hoewel zowel Goethals als Biebuyck aangeven dat dit meespeelde in de beslissing, was het volgens hen geen determinerende factor. Wel wijzen ze op de dominantie van het STEM-discours in het se-

cundair onderwijs als mogelijke oorzaak van de daling. "Er is de voorbije tien jaar een zeer actieve politiek geweest om studenten aan te moedigen om vooral STEM-vakken op te nemen", zegt Biebuyck, "De talen betalen daar nu jammer genoeg het gelag van."

AI IN DE TAALKUNDE: VRIEND OF VIJAND?

De hervormingen anticiperen tegelijk volop op ontwikkelingen in het vakgebied. AI is geen nieuw fenomeen in de taalkun-

Cursus

[AI-tools](#)

[optimalisering](#)

[STEM-vakken](#)

[dalende studentenaantallen](#)

[meer efficiëntie](#)

“

"Je eigen, menselijke inbreng kan je niet zomaar vervangen door algoritmen"

- Patrick Goethals, voorzitter opleidingscommissie Toegepaste Taalkunde

de, denk maar aan de vertaalsoftware die ook al voor Chat GPT-tijden bestond. Tegelijk gaat de technologie nu wel met

een rotvaart vooruit. De faculteit Letteren en Wijsbegeerte aan de UGent kiest er nu voor om die innovatie te omarmen door vanaf volgend jaar een nieuwe leerlijn taaltechnologie te introduceren in de bacheloropleiding Toegepaste Taalkunde. Dat kunnen de studenten dan opnemen in plaats van een tweede vreemde taal. Ook studenten uit andere richtingen zullen vakken uit de leerlijn kunnen opnemen.

Goethals spreekt hierbij over een gemengd profiel: naast een sterke talenopleiding krijgen studenten per jaar ook een twintigtal studiepunten gewijd aan Natural Language Processing. Daar zullen ze bijvoorbeeld met programmeertalen zoals Python aan de slag gaan.

Hiermee probeert de opleiding in te pikken op het STEM-discours in het secundair onderwijs. Tegelijk biedt het ook een antwoord op de bezorgdheid die leeft onder studiekeizers: heeft het wel nog zin om talen te studeren als een machine in een mum van tijd teksten en vertalingen kan afleveren? Biebuyck en Goethals beklemtonen dat die vraag vooral buiten de sector rijst. Taalprofessionals zijn relatief gerust over de impact van AI. Wel ontstaat er zo een nieuwe uitdaging om aan studiekeizers te verduidelijken hoe de opleiding zich tegen technologie aflijnt. "Je eigen, menselijke inbreng kan je niet zomaar vervangen door algoritmen", klinkt het bij Goethals.

OPEN BOEK "Het idee heerst"

INTERVIEW MET **JAN ORBIE**

DOOR JASPER MOUTON // BEELD DOOR LUNE SCHOLLAERT

In deze rubriek stellen we open vragen aan professoren, waarop ze frank en vrij mogen antwoorden. Dit keer spraken we met Jan Orbie, professor Europese en regionale integratietheorie, discoursanalyse en *EU and global justice*.

Waarom blijft interesse in Europese politiek zo laag bij de gemiddelde burger?

"Ik denk dat de interesse in politiek sowieso laag ligt. We zien steeds meer cynisme en nihilisme als het over politiek gaat en dan is Europese politiek per definitie nog een stukje verder van ons bed. We kennen die commissarissen niet en kunnen hun namen meestal zelfs niet uitspreken. De EU is heel veel met economisch-technische en regulatorische zaken bezig, niet perse met de zaken die de mensen het meest interesseren, namelijk sociale zekerheid, fiscaliteit, onderwijs en werkgelegenheid."

Hoe komt het dat er voor Oekraïne bijna unanieme Europese steun is, maar dat er op vlak van Israël en Palestina veel meer verdeeldheid is?

"Het was in 2022 meteen duidelijk dat de EU veel ontvankelijker was voor vluchtelingen uit Oekraïne dan voor vluchtelingen uit het Midden-Oosten of Afrika. Wat sommige kritische waarnemers en onderzoekers al lang zeiden, namelijk dat de EU toch wel een beetje racistisch of neokoloniaal is in haar migratiebeleid, dat werd toen plots glashelder. Plots konden we veel meer vluchtelingen verwelkomen. Dat heeft te maken met een zeer subjectief gevoel van identiteit, en met het feit dat, zoals heel veel mensen letterlijk zeiden op sociale media, het 'witte' mensen zijn, die

'op ons lijken'. Dat klinkt zeer grof, maar *au fond* komt het daar wel een beetje op neer."

“
"Globaal genomen creëren universiteiten de kennis die macht mee ondersteunt"

"Een andere factor is de angst voor Rusland, terwijl we met Israël een heel complexe historische relatie hebben. Ik merk van Duitse collega's, zeer slimme en sympathieke academici, dat zij anders gesocialiseerd zijn in hun identiteit daar-

rond. Dat heeft alles te maken met de geschiedenis van het antisemitisme en dat is iets dat wij vanuit Europa ook mee hebben gecreëerd. We hebben eerst het Midden-Oosten in stukjes verdeeld en dan hebben we sommige groepen mensen, zoals in de Balfour-verklaring, een voorrecht gegeven. Na de Tweede Wereldoorlog hebben we geprobeerd om het vreselijke drama van de Holocaust op te lossen door de oprichting van de Israëlische staat te ondersteunen. Dit alles gebeurde in een volop koloniale context."

"En uiteindelijk is het ook zo dat Israël gepercipieerd wordt als Europa. Het idee heerst dat Israël een

dat Israël net als ons democratisch en modern is”

Europees land is dat toevallig in een ander continent ligt, maar net als ons democratisch en modern is. Ze doen bijvoorbeeld mee aan Eurovision en spelen Europees voetbal. De Palestijnen zijn dan het tegenovergestelde van dat allemaal."

U heeft het in uw cursus over dekolonisatie. Wat betekent dekoloniseren van een universiteit, en doet de UGent genoeg?

"Om te beginnen denk ik dat de dekoloniseringsagenda zeer waardevol is, omdat ze ons wijst op een aantal fundamentele biases en gebreken in het universitair systeem. Ze biedt ons een heel arsenaal aan woorden, een discours eigenlijk, om de vinger te leggen op die problemen. Problemen van ongelijkheid tussen studenten, vragen over welke kennis belangrijk is en naar wie we moeten luisteren. Hoe zit het met die hiërarchieën? Als je dat bekijkt is grensoverschrijdend gedrag ook niet verwonderlijk. Het feit dat studenten die deel uitmaken van minderheden zich vaak helemaal niet thuis voelen binnen de muren van de universiteit enzovoort."

"Maar het zou een illusie zijn om te doen alsof we de universiteit kunnen dekoloniseren. Dat is een utopie. Als een volledige dekolonisatie van de maatschappij al mogelijk is, dan zal de universiteit de laatste plek zijn waar het ook zal gebeuren omdat kennis een belangrijke component is van macht. Macht kan niet zonder legitimatie en kennis is een heel belangrijk onderdeel

van legitimatie en dat is waar universiteiten voor bestaan. Universiteiten doen ook goede dingen, maar globaal genomen creëren universiteiten de kennis die macht mee ondersteunt."

"De onbereikbaarheid van volledige dekolonisering moet ons niet tegenhouden om stappen te zetten. Ik ben blij dat er bijvoorbeeld op onze faculteit een stille ruimte komt waar mensen kunnen bidden of tot rust komen, dat is zo een kleine stap. Tegelijkertijd zien we dat het nog altijd vooral de Vlaamse mannen zijn die onze studenten doceren."

“

"De EU is toch wel een beetje racistisch"

U krijgt soms verweten dat u als lesgever niet neutraal genoeg bent. Wat heeft u daarop te zeggen?

"Ik heb zelf ook lange tijd geloofd, of willen geloven, dat er zoiets bestaat als een absoluut neutrale wetenschap. Na jaren in het metier begin je te beseffen wat critici eigenlijk altijd al gezegd hebben, namelijk dat er altijd een zeker ideologische politieke kleuring is in kennis. Al was het maar door de beslissing welke vragen je wel of niet stelt, naar welke data je al dan niet kijkt en hoe je die interpreteert. Tegelijkertijd heb je altijd collega's die de schijn ophouden dat er wel iets zou bestaan als neutrale

kennis. Dat is de manier waarop het instituut zich stand houdt, uiteraard. Mijn evaluaties zien er nog altijd goed uit, dus ik hoop dat er niet te veel studenten zijn die daar problemen mee hebben. Dat wil trouwens niet zeggen dat er geen waarheden bestaan of dat sommige inzichten niet méér waar zijn dan andere."

"Nog meer in AI-tijden eigenlijk, wanneer kennis met een paar vinger-toetsen lijkt op te borrelen. We moeten jullie nog weerbaarder maken om kritisch om te gaan met wat iemand of iets als waarheid presenteert. Ik kan mij inbeelden dat dat lastig moet zijn voor studenten, jullie zitten nu al in een tijdsgewricht waarbij er heel veel onzekerheden zijn. Het is minder duidelijk hoe de toekomst er uit zal zien. Professoren kunnen niet met zekerheid zeggen wat altijd objectief en waar is, dan moet dat zeer lastig zijn. Dan kan ik alleen maar hopen dat wij jullie wel de tools aanbieden om hier mee om te gaan en om kritisch te bewegen in de nieuwe context."

Zot van EU: wie ziet Europa nog graag?

DOOR PIETER BEIRENS

Terwijl Britten, boeren en andere brulboeien in de rij staan om de Europese Unie te beklagen, komt de EU ook positiever in het licht. Professoren maken podcasts en nieuwe partijen werpen zich aan de voeten van Schuman's erfenis.

In het Verenigd Koninkrijk bleken ze weinig liefde te hebben voor 'de bureaucraten in Brussel'. Ook in Brussel zelf lijkt men het niet altijd te vinden voor Brussel. Van kwade boeren tot eurokritische en/of -sceptische politici. Tegengeluid lijkt moeilijk vindbaar, maar het is er wel. Wie zijn die eurofielen?

ENEMIES TO LOVERS

Het idee om het zootje ongeregeld Europa onder één vlag te hijsen, gaat al eventjes mee. In de jaren 20 van de vorige eeuw werd al de pan-Europese Unie opgericht, een christelijke beweging waar Oostenrijks-Hongaars kroonprins **Otto von Habsburg** lang aan het roer van stond. Toen de eerste Europese instellingen het levenslicht zagen in de jaren 40 en 50, was Europese eenmaking allesbehalve een niche. Politici als **Winston Churchill** verbonden zich met organisaties met het oog op Europese integratie en Europees federalisme. Die organisaties bestaan ook vandaag nog en streven naar verdere Europese integratie, veelal onder het mom van de Europese Unie.

De Europese gedachte is er dus al even en lijkt aan te houden, zij het in de vorm van lobbygroepen en internationale organisaties met betwistbare invloed. Toch zijn er ook nieuwe spelers in het veld en is de slag om Europa allesbehalve gestreden.

NAAR EUROPA, VOOR EURO-PA

Toen de Britten stemden of ze nog vriendjes met ons wilden zijn, zagen een Duitser, een Fransman en een Italiaan (geen begin van een slechte mop) het heersende populisme met lede ogen aan. Zij richtten vervolgens **Volt Europa** op, een nieuwe beweging voor een democratischer en progressiever

Wat voor Europa wil Volt? Een federatie, laat Volt België ons weten, met veel meer bevoegdheden dan vandaag, een sterker parlement en een eigen regering. Om dat te verwezenlijken, wil de partij graag een fractie vormen in het Europees Parlement. Op andere niveaus neemt Volt deel aan de verkiezingen om het belang van Europa en progressieve thema's op de agenda te plaatsen.

Andere progressieve partijen, zoals **Groen** en **Vooruit**, spreken evenzeer over een sterker en democratischer Europa. Volt-lijsttrekker voor België in 2024 **Sophie in 't Veld** kwam zelf bijvoorbeeld op voor het Nederlandse **D66**. Maar Volt wil het beter doen, en ook naar Europa stellen ze zich anders op: niet pro-Europees, maar pan-Europees. Een partij die op Europees niveau bestaat en slechts nationale afdelingen heeft. De vraag blijft natuurlijk of dit voor de kiezer een verschil maakt. De zetels die Volt verworven heeft, zijn niet niets, maar een electorale doorbraak is toch iets anders. De verkiezingen van 2024 lijken ook eerder naar de rechterkant van het politieke spectrum te verschuiven, waardoor de marge voor progressieven verkleint.

Volt is tevens niet de enige nieuweling die het Europese gedachtegoed nieuw leven wil inblazen. In dezelfde periode werd ook **Pulse of**

“

De zetels die Volt verworven heeft, zijn niet niets, maar een electorale doorbraak is toch iets anders

Europa. Vandaag de dag heeft Volt afdelingen in alle EU-landen en zelfs een paar buurlanden. Ondertussen wisten ze ook een handvol zetels bij elkaar te sprokkelen in verschillende parlementen, waaronder twee in het Europese.

Europe opgericht. Die partij neemt geen deel aan verkiezingen, maar probeert de Europese gedachte via campagnes en gesprekken met burgers te verspreiden.

EUROPA IN GENT

Gentse studenten met een hart voor Europa kunnen bij studentenvereniging Minos terecht. Hun blauw-gele schild met Europese vlag en mythische stier is een schans voor iedere student met een hart voor Europa. Toch staat de vereniging op hun neutraliteit. In een interview met *Schamper* valt te lezen dat, hoe Eurofiel de leden wel mogen zijn, er nooit een mening opgedrongen wordt. De vereniging organiseert debatten en lezingen, maar waagt zich net als iedere vereniging ook aan quiz- en sportvertier.

Nog niet genoeg van Europa? Sinds 2007 organiseert de faculteit Politieke & Sociale Wetenschappen zelfs een hele masteropleiding in de EU-studies. **Hendrik Vos**, die er lesgeeft, is 's lands bekendste Europakenner. Hij maakte een

podcast over Europa, schreef er boeken over en toert momenteel met een theatervoorstelling over het onderwerp. 'eurofiel' noemt hij zichzelf wel niet. "Ik voel me geen missionaris die mensen positief naar de EU wil laten kijken. Toen ik prof werd hielden mijn collega's zich bezig met lokale, nationale en internationale politiek. De EU bleef over, en zo belandde dat bij mij. Ik was daar in het begin niet blij mee, want ik dacht dat ik me zou moeten bezighouden met boterprijzen

“

"Wie niet van compromissen houdt, kan ook in Rusland of China gaan wonen"

- Hendrik Vos

en visquota. Pas gaandeweg ontdekte ik dat die EU-politiek veel fascinerender in elkaar zit, en dat er dikwijls ook erg grappige dingen gebeuren."

"Ik kan me wel kapot ergeren aan veel EU-beslissingen. Het is een compromissenfabriek. Dat wil ik de mensen meegeven. Omdat we een continent zijn met veel diversiteit, en het een democratisch systeem is, wordt er de hele tijd naar een zo breed mogelijk draagvlak gezocht. We hebben nogal de neiging om te vertrekken vanuit onze eigen invalshoek, en dan vinden we al snel dat de EU er een potje van maakt. Het blijft wel een fascinerende machine. En wie niet van compromissen houdt, kan ook in Rusland of China gaan wonen."

Oude lobbygroepen, nieuwe partijen, neutrale verenigingen en genuanceerde proffen. Iedereen kijkt anders naar dit bolwerk in Brussel, en toch brengt de Europese gedachte duidelijk iets teweeg bij mensen. Volgens cijfers van Statistiek Vlaanderen hebben de Vlamingen zelfs meer vertrouwen in de EU dan in de Vlaamse of federale overheid. Misschien is de toekomst van de EU dan toch rooskleuriger dan sommige eurosceptici ze voorstellen.

VERLEDEN TIJD:

DOOR RENÉE VAN HECKE
BEELD DOOR LIEKE ZUIDERWIJK

Het Drama van de Verdragen van Rome

EEN ANEKDOTE UIT 'DIT IS EUROPA' VAN HENDRIK VOS

De Verdragen van Rome: hoe ongelukjes op die befaamde wegen kunnen leiden naar een verdrag waar niets in staat. Wat een georganiseerde overeenkomst moest zijn in Rome, werd een rommel.

De Verdragen van Rome, een overeenkomst van groot belang, zorgden voor de eerste stapjes richting de Europese Unie. Het was **Albert Breuer**, een Duits diplomaat, die de taak en eer kreeg om de verdragen afgewerkt voor de neuzen van de ondertekenaars te leggen. Hoewel alle wegen naar Rome leiden, werd het geen al te vlotte reis. Het fiasco begon wanneer de ruwe teksten, die op hun eindbestemming op punt gezet zouden worden, per trein van Brussel naar Rome werden gebracht. De typmachines, papieren en inkt gingen de goederenwagon in, die op zijn beurt achter de passagierswagon werd gekoppeld. In Zwitserland hadden ze hier echter een ander idee over. In die tijd gold er een wet die stelde dat een trein niet zowel goederen als passagiers mocht vervoeren. Kiezen is verliezen, en zo werd de wagon met alle apparatuur op een zijspoor gezet, waarna Albert en zijn kompanen onwetend verder reisden.

Eens in Rome, werd aan alle alarmbellen getrokken. De wagon kwam gelukkig terecht, dus kon er zonder zorgen verder gewerkt worden. Er werd dag en nacht ijverig geschreven om de teksten af te krijgen. De

“

De poetsvrouw dacht dat het oud papier was en had alles bij het vuil gezet, al dat werk voor niets

vermoeidheid sloeg dan ook toe en het was tijd voor een verdiende nachtrust. De volgende ochtend dachten de schrijvers dat ze nog aan het dromen waren, althans, dat hoopten ze toch. Alle papieren waren weg... Diefstal? Verkeerde zaal? Een grap? Nee, gewoon de poetsvrouw die dacht dat het oud papier was en alles bij het vuil had gezet. Al dat werk voor niets. Er zat

niets anders op dan opnieuw te beginnen.

Met man en macht werd er geschreven, getypt, over en weer gelopen, maar Breuer zag het bos door de bomen niet meer. Hopeeloos vroeg hij plaatselijke studenten om zijn team een handje te helpen, wat (opnieuw) niet een van zijn slimste zetten was. De onervaren studenten waren chaotisch, maakten fouten en niets raakte af. De deadline zou zijn dood zijn.

Op 25 maart 1957 was het zover, de ondertekening van de Verdragen. Ministers van Buitenlandse Zaken uit verschillende landen verzamelden in het prachtige Palazzo dei Conservatori rond de dikke bundel, om hun handtekening te zetten op blanco vellen papier.

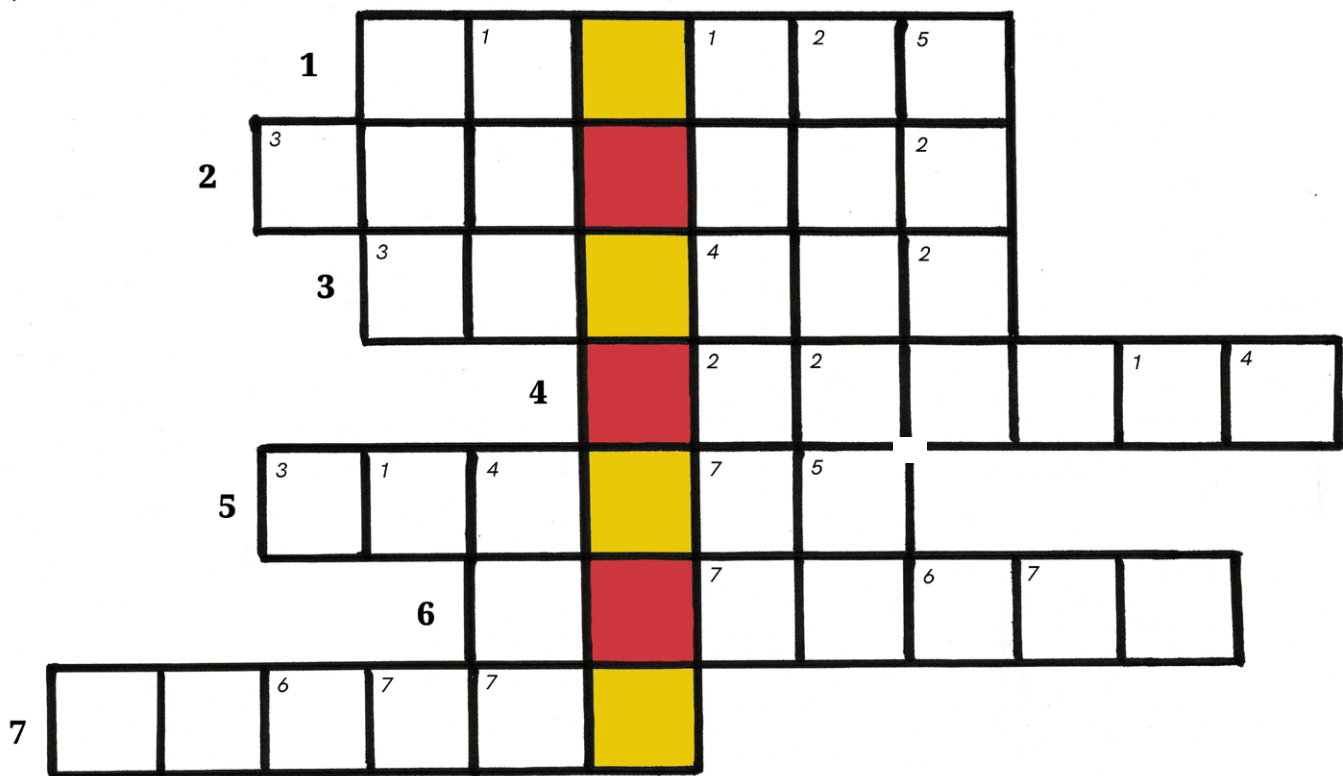
De pokerface van Albert had prijzen kunnen winnen. Er was niemand – buiten zijn eigen medewerkers – die van dit lege Verdrag wist. Enkel de eerste pagina was bedrukt, waar de handtekeningen van de mannen in pak zouden staan. De boodschap was duidelijk: blijven lachen en hopen dat niemand een pagina omdraait. De boodschap van de Verdragen van Rome was net iets minder duidelijk.

SARA'S CRYPTO

DOOR SARA SCHELSTRAETE

CRYPTO

- 1 - EEN VUILE EUROPEAAN IN DE GATEN HEBBEN
- 2 - GROFGEBEKTE RIVIER IN BELGIË
- 3 - EEN NIET ZEER GOEDE BOEKENWINKEL IN GENT
- 4 - WAT EEN MOOIE FOTO!
- 5 - JA, DAT TABAKSWAAR IS DOORBAKKEN.
- 6 - DIE BAGAGE ZIET ER GOED UIT
- 7 - EEN KWESTIE VAN EEN ZOEMEND INSECT

de
schamper

Kernredactie

2023-2024

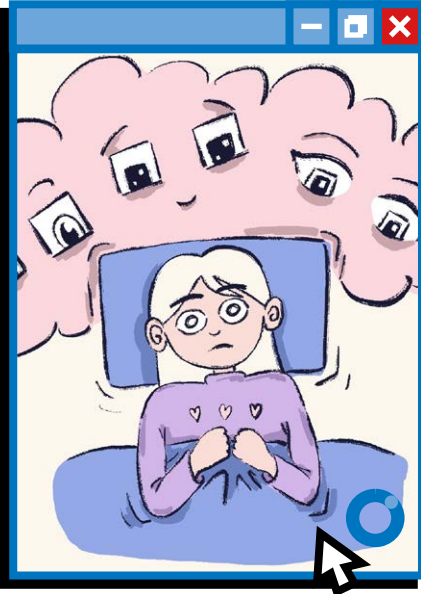

DOOR LIEKE ZUIDERWIJK

De Feitenfluisteraar: Wat je moeder je nooit vertelde

Als je scheel kijkt, blijven je ogen zo staan en als je kauwgom doorslikt, plakt je maag aan elkaar. De gemiddelde zesjarige, en jij misschien ook, ligt al eens van wakker liggen van dit soort grote levensvragen. Tijd voor antwoorden.

ALS JE TE LANG TELEVISIE KIJKT, KRIJG JE VIERKANTE OGEN

Het is een doordeweekse woensdagnamiddag in 2010 en er is een **Samson en Gert**-marathon op Ketnet. Het was de manier waarop jouw moeder je ettelijke uren stil kon krijgen. Wanneer je nadien met glazige oogjes naar de eettafel strompelde, snauwde je moeder je wel eens toe dat je vierkante ogen zou krijgen van al dat televisieverter. Niets is echter minder waar, televisiekijken maakt je ogen immers niet per se slechter, zelfs als je het lang doet. Maar het is ook niet onschuldig. Wanneer je lang geconcentreerd naar iets kijkt, kan je zicht vager worden en je ogen kunnen jeuken of zelfs pijn beginnen doen. Dit komt omdat je ronde oogbol steeds ovaler wordt, waardoor het moeilijker wordt om licht juist op te vangen. Om jezelf hier-

tegen te wapenen, verduister je best niet de hele ruimte wanneer je lang naar je televisie, breinaalden of een boek wil kijken. Daarnaast hou je best ook een zekere afstand van het object waarnaar je kijkt en is het aangeraden je ogen af en toe een pauze te geven door genoeg te knipperen of even in de verte te staren.

ALS JE NAAR BUITEN GAAT MET NAT HAAR, WORD JE ZIEK

Op ochtenden wanneer je door de wekker bent geslapen en op een recordtijd vanuit je bed op de stoep belandt, word je wel al eens liefkozend toegeroepen dat je moet oppassen dat je geen verkoudheid krijgt door met je natte haren naar

wordt. Het maakt je ook niet vatbaarder voor virussen, zelfs als je het lang doet. Als je de griep of een verkoudheid oploopt, zullen je natte haren dus niet de oorzaak zijn. Natuurlijk is het geen goed idee om zeiknat op straat rond te hangen, de kou kan je immuunsysteem namelijk wel verzwakken, wat je dan weer vatbaarder maakt voor ziektekiemen.

ALS JE KAUGOM INSLIKT, ZAL JE MAAG AAN ELKAAR PLAKKEN

De oude volkswijsheid luidt dat als je een kauwgom op straat laat rondslingeren het zeker twintig jaar duurt voordat die is afgebroken. Wat gebeurt er dan als je zo'n ding inslikt? De meeste kauwgoms worden kunstmatig vervaardigd met glucosestroop, kleurstoffen, smaakstoffen en zoetstoffen. De verpakkingen geven meestal aan dat je ze dan ook niet mag inslikken. Als dit op onfortuinlijke wijze toch zou gebeuren, moet je niet te ongerust worden. Je maag en darmen kunnen kauwgom gedeeltelijk verteren en de delen die je lichaam niet kan verteren, zullen na verloop van tijd wel in het toilet belanden. Alleen als je ernstige darmklachten hebt, zoals de ziekte van Crohn, kan dit problemen opleveren en breng je best een bezoekje aan de huisarts.

“

Je maag en darmen kunnen kauwgom gedeeltelijk verteren en de delen die je lichaam niet kan verteren, zullen na verloop van tijd wel in het toilet belanden

school of je werk te fietsen. Levert die natuurlijke haardroger je een verkoudheid op of eerder welgekomen tijdbesparing? Onderzoek toont aan dat je er niet ziek van

"In België zijn we pionier in dit soort onderzoek"

Pandemieën en vergrijzing, het zijn maar enkele termen waar we geregeld mee om de oren worden geslagen. De nood aan preventieve gezondheidszorg is hoog, maar hoe wordt dit werkelijkheid?

Lies Lahousse en **Marthe De Boevre** staan aan het hoofd van de gezondheidsmonitor, een groot-schalig onderzoek dat gedurende 20 jaar informatie zal verzamelen over de gezondheid van 20.000 Gentenaars.

Waarom is het zo belangrijk dat er wordt ingezet op preventieve gezondheidszorg?

"In 2040 zullen de gezondheidsuitgaven, als we zo blijven verderdoen, met 20% gestegen zijn. Dat is hallucinant. Er moet iets gebeuren. De zorg van de toekomst wordt preventief. We zijn al uitmuntend in reactieve zorg, maar alles wat je kan voorkomen om mensen langer een gezonde levenskwaliteit te bieden, is nog beter. We moeten nu investeren, dan kunnen we later de kosten van hospitalisering en ziekte vermijden."

Hoe is het project ontstaan?

"Vanuit een droom. We zijn gاندeweg op het idee gekomen. We hebben een conceptnota opgesteld en daarmee zijn we bij verschillende mensen gaan aankloppen voor financiering. Het heeft nog twee jaar geduurd vooraleer we operationeel waren. Er komt veel bij kijken, want het is een van de duurste vormen van onderzoek."

Hoe verloopt het onderzoek?

"Mensen maken een afspraak en dan gaat er een interviewer langs die de studie uitlegt. Nadien kunnen ze volledig vrijwillig beslissen of ze meedoen. Als ze meedoen,

weken. Intussen kunnen ze online op hun eigen tempo vragenlijsten invullen. Wanneer ze langskomen, kunnen we hen ook nog helpen indien er dingen onduidelijk waren. We zijn nu bezig met de eerste rekrutering en we geven onszelf tweeënhalf jaar de tijd om aan 20.000 personen te geraken, we zullen zien hoe ver we geraken. Het is de bedoeling dat we die personen vijf keer terugzien."

“
"Naast de fijne ontmoetingen, zijn er ook schrijnende situaties"

maken ze een afspraak voor staalafnames en fysieke testen, normaalgezien is dat binnen de twee

Hoe zullen jullie 20.000 deelnemers verzamelen?

"Die heb je niet allemaal op één dag, Rome is ook niet op één dag gebouwd. Ons rekruteringsdesign is goed opgebouwd: we zitten nu

aan 3000 geregistreerden, het is dus wel een succes. Het begint echt te leven bij de Gentenaars, en dat is fijn. Naast het verspreiden van brochures en het organiseren van persmomenten, gaan gemotiveerde jobstudenten van de UGent bij de mensen thuis langs om het project uit te leggen. Dat zijn dan studenten die later in de gezondheidssector zullen werken."

"Deze studenten zien en leren heel veel. Naast de fijne ontmoetingen zijn er ook schrijnende situaties. We proberen een lichtpuntje te zijn als gezondheidsmonitor. We verwijzen deelnemers dan ook door naar de lokale dienstencentra van Stad Gent. We voelen nu dat we in staat zijn om een gemeenschap op te bouwen. En dat is een van de mooiste zaken die we kun-

nen verwezenlijken met ons onderzoek. Dat is toch alleszins wat ons elke dag motiveert om verder te gaan. Het geeft zoveel voldoening om mensen samen te brengen en daaruit te leren."

“
"We moeten nu investeren, dan kunnen we later de kosten vermijden"

Welke waarden willen jullie uitdragen met dit project?

"Twee belangrijke pijlers voor ons zijn diversiteit en duurzaamheid. Diversiteit enerzijds omdat we iedereen willen aansporen om mee te doen aan gezondheidsonderzoek. Daarvoor moesten we heel dicht bij de mensen staan. En an-

derzijds duurzaamheid. We willen iedereen meenemen in een gemeenschap die bouwt aan de gezondheidszorg van morgen. De duurzaamheid zit in het hergebruik van data."

"Hier in België zijn we pionier in dit soort onderzoek. We zeggen aan onderzoekers en bedrijven: 'gebruik onze data.' Zo kunnen we vermijden dat er overal gelijkaardige initiatieven worden opgestart die sterk verspreid zijn. Als iemand dan iets onderzoekt, kunnen die resultaten ook terugkomen naar de grotere data-infrastructuur."

Als er bij patiënten een mogelijke aandoening wordt gedetecteerd, wat gebeurt er dan?

"Het zou onethisch zijn om mensen niet op de hoogte te houden, dus we hebben een heel strikt protocol opgesteld voor dit soort communicatie. We houden ons aan het drie-b-principe: het moet een behandelbare, belangrijke en bewezen bevinding zijn."

Jullie werken samen met UZ Gent, Imec, Stad Gent, en nog enkele andere partners. Hoe gaat die interdisciplinariteit praktisch in z'n werk?

"Er wordt veel overlegd. We hebben een kernteam dat maandelijks samenzit om de klemtonen van het onderzoek te zetten. Iedereen binnen het kernteam spreekt dan ook hun netwerk aan als er problemen zijn. Iedereen was snel overtuigd van dezelfde droom omdat we vanuit ons eigen werkveld allemaal de noodzaak ervan inzagen. Wij leren veel van de partners en partners leren veel van ons."

In Mensentaal: HET BILBAO-EFFECT: DE METAMORFOSE VAN EEN STAD

???

DOOR BRAM MAES
BEELD DOOR YANNE DE FRENNE

Aan de boorden van de Nervión schittert het Guggenheim Museum. Met zijn vreemde metalen platen is het het symbool van een opstandige, maar veerkrachtige stad. Weg slecht imago, Bilbao is herboren.

In de jaren 90 werd Bilbao in één adem genoemd met economische achteruitgang. Winkels in de binnenstad stonden leeg en de bevolking ging gebukt onder de bloedige Baskische onafhankelijkheidsstrijd. Van die economische achteruitgang is er nu weinig te merken. De binnenstad is aange-naam druk en nieuwe gebouwen zorgen voor vooruitgangsoptimisme. Hoe Bilbao zo'n wedergeboorte onderging, is geen geheim. Volgens velen ligt het aan één ding: de komst van het Guggenheim Museum.

Het Guggenheim Museum ligt in het centrum van Bilbao en kwam tot stand dankzij uitbreidingsplannen van de Guggenheim Foundation. Na het succes van het eerste museum in New York, moest de – steeds groter wordende – kunstcollectie in een nieuw museum ondergebracht worden. Venetië was favoriet, maar uiteindelijk vielen de ogen op Bilbao, het Charleroi van Spanje. Een rare keus, nietwaar?

Een speciale beslissing is het alleszins, maar wat als een paal boven

water staat, is dat de stad sinds de komst van het museum een gigantische metamorfose onderging. De plotselinge bloei van een stad dankzij één gebouw is men later toepasselijk het Bilbao-effect gaan noemen. Niet enkel Bilbao onderging zo'n transitie, ook steden als Malmö met wolkenkrabber 'Turning Torso', Luik met het futuristische station van **Guillemins** of zelfs Middelkerke met het nieuwe casino op het strand werden opeens toeristische topbestemmingen dankzij de komst van een opvallend modern gebouw.

Los van de rol als toeristische katalysator, zijn er ook enkele nadelen verbonden aan het Bilbao-effect, zo sluiten de nieuwe gebouwen vaak niet aan bij de rest van de stad. Het Guggenheim Museum is bijvoorbeeld niet architecturaal verbonden met de binnenstad van Bilbao. Het gedraagt zich met andere woorden een beetje als een Vlaming op een camping vol Hollanders: het ontvangt heel veel aandacht, maar zal altijd anders blijven.

Ook wordt bij zo'n miljoenenprojecten vaak gekozen voor bekende buitenlandse architecten. Namen als **Frank Gehry**, **Zaha Hadid** of **Santiago Calatrava** zorgen voor veel belangstelling, maar tegelijkertijd hadden zulke bouwprojecten ook de springplank kunnen zijn voor een lokale meester. Bovendien ontwierp hetzelfde architectenbureau in het verleden al veel gebouwen die zo'n Bilbao-effect veroorzaakten. Zo ontwierp Santiago Calatrava bijvoorbeeld gelijkaardige stationsgebouwen in Luik, New York, Zürich en Bergen. Zulke nieuwe gebouwen ondermijnen vaak het volkse karakter van een bepaalde buurt en geven die vervolgens een internationale sfeer. Op die manier verdwijnt het lokale en wordt het vervangen door iets internationaals.

Is een Bilbao-effect dan een slechte zaak? Niet noodzakelijk. Alleen mogen er gerust wat vaker lokale architecten en architectuur bij betrokken worden. Want zo'n Guggenheim, dat blijft toch altijd een vreemde eend in de bijt.

Bloed, plasma en tranen

DOOR ANAÏS VANASSCHE & LUNE SCHOLLAERT // BEELD DOOR LIEKE ZUIDERWIJK

Een prikje hier, een prikje daar. Spuitjes krijgen is nooit leuk, maar wel noodzakelijk voor veel mensen. Door bloed te geven red je levens, maar hoe doe je dat precies?

BLOED IS DIKKER DAN WATER

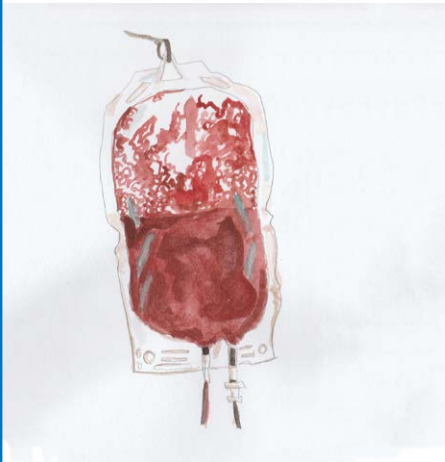
Aangenomen wordt dat 3 op de 4 mensen ooit bloed nodig heeft en toch doneert maar 3% van de bevolking bloed. Mensen die doneren, hebben daar vaak een reden voor, ze hebben bijvoorbeeld een familielid dat ooit bloed nodig had. Het aantal donaties lag al laag, maar is alleen maar afgenomen door de pandemie. Nominaal gaat het bij het Rode Kruis Vlaanderen om 250 000 bloeddonthaties en 150 000 plasmadonthaties in 2023.

Donaties zijn broodnodig. Ze worden meestal gebruikt in situaties waarin iemand bloed verloren heeft, bij een operatie of een bevalling bijvoorbeeld. Ook plasma is bijzonder nuttig, het bevat een stofje dat de farma-industrie nog niet kan namaken. Het wordt onder meer gebruikt in pillen voor mensen met stollingsproblemen. Ook lopen er verschillende onderzoeken naar de rol die plasma kan spelen in immuuntherapie voor kankerpatiënten.

HOE EN WAT?

Bloed doneren kan je op verschillende manieren doen. Ten eerste zijn er uiteraard de donorcentra van het Rode Kruis zoals dat in de Sint-Pietersnieuwstraat. Daarnaast organiseert het Rode Kruis ook mobiele collectes, die plaatsvinden bij externe partners zoals UGent, KBC

en in de toekomst misschien zelfs IKEA. Al die donaties worden dan verdeeld over verschillende bloedbanken in Vlaanderen. In ons land is er nog een aparte bloedbank, die van het leger. Die is volledig voor en door soldaten en wordt niet gebruikt voor gewone burgers.

“

Een bloeddonthatie is eigenlijk ook een gratis bloedtest

Naast bloed kan je bij het Rode Kruis dus ook plasma of bloedplaatjes geven. Plasma is een geel stofje dat bloedcellen, bloedplaatjes en stoffen door je lichaam transporteert. Bloedplaatjes zijn dan weer de stoffen die ervoor zorgen dat je bloed kan stollen wanneer er een wonde is. Bij die donatie gaat je bloed eerst door een centrifuge die je plasma of plaatjes uit je bloed filtert, en daarna de rest

weer naar je lichaam brengt. De centrifuge is een vrij grote machine en komt niet mee op de mobiele collectes. Plasma en bloedplaatjes kan je dus enkel doneren in een donorcentrum.

Uit de les biologie herinner je je misschien nog dat er verschillende bloedgroepen bestaan. Mensen met bloedgroep O- worden wel eens een universele donor genoemd, omdat zij als enigen aan iedereen kunnen doneren. Mensen met bloedgroep AB+ zijn daarentegen de universele ontvanger, en kunnen enkel aan anderen met dezelfde bloedgroep doneren. Toch is er voor het Rode Kruis niet zoiets als een minder nuttige bloedgroep. Omdat er altijd een tekort aan bloed is, wordt elke donatie met open armen ontvangen.

RECUPEREREN

Elke bloeddonthatie bevat 500 tot 700 milliliter bloed, wat ongeveer 10% van je bloedvolume uitmaakt. Je bent dan onder meer bloedcellen, ijzer en cholesterol kwijt, en er wordt gerekend dat je ruim twee maanden nodig hebt om ervan te herstellen. Om de gezondheid van de donateur te garanderen, kan iedereen maximaal vier keer per jaar bloed doneren.

Wanneer je plasma geeft, worden de meeste stoffen uit je bloed terug naar je lichaam gebracht, wat

betekent dat je minder recuperatietijd nodig hebt. Plasma kan je daarom elke 14 dagen doneren. Ben je een superdonateur en combineer je plasma- en bloeddonaties, dan kan je tussen bloeddonaties door nog twee tot drie keer plasma geven.

Niet alleen de veiligheid van de donateur, maar ook die van de bloedstalen, moet goed gewaarborgd worden. Voor iedere donatie moet je een vragenlijst invullen om te bepalen of jouw bloed bepaalde risico's inhoudt. Ben je bijvoorbeeld onlangs naar het buitenland of naar de tandarts geweest? Dan is de kans hoger dat je drager bent van een ziekte die schadelijk zou kunnen zijn voor de patiënt die het bloed ontvangt. Bij iedere bloeddonatie wordt er ook een testbuisje afgenomen waarop nog een aantal testen uitgevoerd worden. Een bloeddonatie is eigenlijk ook een gratis bloedtest, want stel dat het labo redenen heeft om je bloed af te keuren, dan word je hierover gecontacteerd. Dat bloed belandt niet in de vuilbak, maar wordt dan ingezet voor wetenschappelijk onderzoek.

MAG JE DONEREN TIJDENS JE MENSTRUATIE?

Als vrouw verlies je maandelijks al bloed, is het dan wel veilig om ook nog eens bij het Rode Kruis bloed te geven? Jonge vrouwen zijn inderdaad vaker dan de rest van de bevolking het slachtoffer van een ijzertekort. Dit ijzer is van groot belang voor de aanmaak van hemoglobine, het eiwit dat zuurstof transporteert in je lichaam. Bij een bloeddonatie geef je 10% van

je hemoglobine af, dat daarna weer aangemaakt moet worden en daarvoor heb je ijzer nodig. Wanneer je dus te weinig ijzer zou hebben, zal het langer duren om de voorraad aan hemoglobine terug aan te vullen.

“

De studenten kunnen daarna terug naar huis met een goodiebag en een goed gevoel over zichzelf!

Maar gelukkig houdt het Rode Kruis hier rekening mee. Iedere keer dat je bloed doneert, wordt er gecontroleerd of je nog voldoende hemoglobine hebt. Is dat niet het geval, dan zal je in het vervolg geen bloed meer mogen geven. Wel

nog plasma, want hierbij wordt al het hemoglobine teruggebracht naar je lichaam.

BLOEDSERIEUS

Twee keer per jaar wordt de hal van het UFO overgenomen door het Rode Kruis en er passeren honderden studenten om bloed te doneren. Met die actie proberen ze om zo veel mogelijk jonge mensen te motiveren en zo nieuwe donateurs te recruter. Ook hier vullen de studenten eerst een vragenlijst in, waarop er een kort medisch onderzoek volgt, en dan de bloedafname van ongeveer 15 minuten. De studenten kunnen daarna terug naar huis met een goodiebag en een goed gevoel over zichzelf! Dit project is al een groot succes gebleken. In 2023 vonden er in universiteiten over heel Vlaanderen al meer dan 10.000 donaties plaats.

Created with BioRender

Met dank aan **Peter Van de Bossche**, vrijwilliger bij het Rode Kruis.

Dokter, dokter?

EEN GEZONDHEIDSGIDS VOOR GENTSE STUDENTEN

DOOR ANAÏS VANASSCHE, LOUISE DE MEYER, JASPER MOUTON & HANNAH BOEN

Goede gezondheidszorg is een basisrecht, maar niet altijd goedkoop. Waar kan je als student heen als je kampt met mentale of fysieke gezondheidsproblemen?

CAW CRISISHULP

CAW Crisishulp biedt begeleiding rond uiteenlopende thema's. Je kan bij hen terecht met gezins- en relatieproblemen, persoonlijke problemen, financiële problemen, traumatische ervaringen en als je als pleger van feiten wil werken aan herstel. De vzw kan je op verschillende manieren helpen. Je kunt bij de hulpverleners terecht voor gratis advies, informatie en kortdurende hulp. De crisishulp omvat ook tijdelijk onderdak en alles waar je verder nood aan kunt hebben wanneer je een crisis doormaakt. De eerste stap naar een oplossing zetten is niet altijd evident. Bij CAW kan je ook even praten zonder een hulpverleningstraject op te starten. Je kan bellen, chatten of langskomen in één van de CAW-huizen.

TELEBLOK

Mensen zeggen dat je studententijd de beste tijd van je leven is, maar die uitspraak geldt lang niet voor iedereen. Studeren kan gepaard gaan met problemen, al zeker tijdens de examenperiode. Je kan terecht bij Teleblok als je op zoek bent naar informatie over studeren in de ruime zin. Met een naam als Teleblok is het geen verrassing dat de site onder meer studieplanners biedt. Daarnaast passeren ook thema's zoals mentale gezondheid, op je eigen benen staan en relaties de revue. Teleblok lijst verder een aantal linkjes op die een eerste stap kunnen zijn naar gepaste professionele hulp. Tijdens de blok staat de chatlijn van Teleblok open. In die periode kan je dagelijks tussen 18 en 23 uur terecht bij vrijwilligers voor een anoniem en vertrouwelijk babbeltje.

STUDENTENPSYCHOLOGEN

Wie zich weleens niet zo goed in zijn vel voelt, heeft wellicht al eens nagedacht over een bezoek aan de psycholoog. Gelukkig leven we in een tijd waar dit meer en meer aanvaard wordt, en studeren we aan een universiteit die ons daar-

bij kan helpen. Wie een afspraak wil maken, kan dit gemakkelijk doen via het studentenportaal, en als er bijkomende sessies volgen zullen die met de psycholoog zelf

“

Tijdens de blok staat de chatlijn van Teleblok open, dan kan je dagelijks tussen 18 en 23 uur terecht bij vrijwilligers voor een babbeltje

ingepland worden. Studentepsychologen werken steeds op kortere termijn en heel probleemoplossend. Ze beschikken ook over een brede kennis van andere psychologen, geconventioneerd en niet geconventioneerd, naar wie ze je gerust willen doorverwijzen.

CHATLIJN EPIONE

Epione ken je misschien al via de 'Wel in je vel'-pagina op Ufora. De chatlijn is opgericht in samenwerking met de Gentse Studentenraad, Stad Gent en Associatie Gent. Je kan er terecht voor gratis online hulp. Via de chat praat je er met studenten die getraind zijn door

Awel vzw. Ze bieden geen professionele hulp, maar wel een luisterend oor. Ze kunnen je ook doorverwijzen naar universitaire of externe hulpdiensten. De chatlijn is elke maandag, woensdag en zaterdag tussen 19 en 23 uur beschikbaar. Epione is niet alleen gratis, maar ook anoniem: je kan er een nickname kiezen en hoeft geen persoonlijke informatie te delen. Daardoor is het platform heel laagdrempelig. Je kan ook zelf vrijwilliger worden bij Epione en zo je medestudenten helpen via chat.

SPOEDPSYCHIATRIE UZ GENT

Op de afdeling Spoedpsychiatrie worden mensen met een acuut psychiatrisch noodgeval opgevangen en behandeld. Meerderjarigen in crisissituaties worden hier geholpen. Dat zijn bijvoorbeeld patiënten met ernstige zelfmoordgedachten, gedragsproblemen of middelengebruik – zowel legale als illegale middelen. Via de spoedgevallendienst of doorverwijzing van een arts kan je opgenomen worden. Een opname duurt maximaal 72 uur bij psychische noodgevallen en maximaal vijf dagen voor patiënten met middelenproblematiek. Daarna kan er een vervolgzorg georganiseerd worden, zoals een verdere opname, ambulante zorg of zorg aan huis. Bij patiënten met middelenproblematiek wordt een zorgtraject uitgestippeld en een follow-upafpraak gemaakt.

STUDENTENARTSEN UGENT

UNIVERSITEIT
GENT

Zit je op kot en geraak je niet tijdig bij je huisarts? Dan kan je terecht bij de studentenartsen van de UGent. Een afspraak maken is verplicht. Je kan een contactmoment inplannen op een moment dat voor jou past via de online tool. Als je heel dringend hulp nodig hebt, bel je best even. De kabinetten van de studentenartsen zijn te vinden in het zijgebouw van het Rectoraat naast campus UFO. Tijdens het weekend, 's nachts of op feestda-

“

Ook als de feiten al van een langere tijd geleden dateren, kan je beroep doen op de diensten van het ZSG

gen kan je niet langskomen. Zou je toch graag op een van deze momenten een dokter zien? Dan kan je telefoneren naar het centraal nummer voor Gentse wachtposten (1733).

ZORGCENTRUM NA SEKSUEEL GEWELD

Als je te maken hebt gekregen met seksueel geweld kan je dag en nacht terecht bij het zorgcentrum

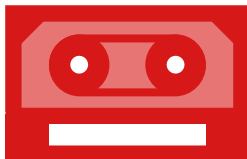
van het UZ Gent (ZSG). Er wordt onmiddellijk medische, psychologische en forensische hulp voorzien door een team van professionals. Indien gewenst, kan je in het centrum ook een klacht neerleggen bij een gespecialiseerde politieagent. Ook als de feiten al van een langere tijd geleden dateren, kan je beroep doen op de diensten van het ZSG. Een afspraak maken is niet nodig en je bent vrij om een vertrouwenspersoon mee te nemen. Als je zelf een steunfiguur bent, kan je ook steeds terecht bij het centrum als je nood hebt aan advies.

PRAATSESSIES UGENT

UNIVERSITEIT
GENT

Heb je nood aan een babbel, maar wil je liever geen een-op-eengesprek? Dan zijn de praatessies van de UGent misschien wel iets voor jou. Onder de begeleiding van drie psychologen kan je met medestudenten in gesprek gaan over een resem aan thema's zoals neerslachtigheid, chaos, zelfzorg, eenzaamheid, financiële zorgen en examenstress. De begeleiders luisteren naar de noden van studenten en stemmen op basis hiervan de onderwerpen af. Suggesties zijn dus steeds welkom! De gesprekken gaan meestal on-campus door. Je kan je online via de site van de UGent inschrijven.

DE SCHAMPER SHOWCASE

Showcasefestivals zijn, stinkend naar bier en vol talent, voor artiesten de kans om te tonen wat ze in hun mars hebben. We voorzien je van een playlist met jong Belgisch talent en enkele oudere knarren die hun instrumenten niet weten op te bergen.

We openen onze digitale en Belgische showcase direct goed met wat indiepop, garagerock en enkele vleugjes post-punk met namen als **Ventus**, **Koala Disco** en **Lézard**. Om vervolgens door een bos pop, jazz en dat onbenoemde genre van **Lip Service** te stappen. Zo zijn we uitgerust om van wat beats en enkele rapnummers van zowel dichtbij (**Alois & VLB**) als wat verder, voorbij onze taalgrens (**Usea**) te genieten. We volgen dat alles op met wat zwaardere stemmen en headbangen op de dikke gitaren van de **Muttons**, **HEISA** en **Césars Palace**. Wanneer we klaar zijn om onze beddenbak in te kruipen, sluiten we af met wat rustigere nummers van onder andere **Riptunes**, **Alrick** en **Missed My Train**.

BABY, LET'S FUNK TONIGHT – THE PINK LEMONS

'Baby, Let's Funk Tonight' is een nummer van de Gentse band **The Pink Lemons**, gedreven door oppeppende ritmes en een verrassende stem. Het start als in een jazzcafé met zachte riffs en lovende zang van **Jessica King**. Dit tot ze het tempo opkrikken en we plots in

beweging schieten. Het nummer sluit af met de instrumentalisten die alles opensnijten waarna ze ons achterlaten met een laatste "Baby, Let's Funk Tonight".

THE FRISBEE - SHIKATA GA NAI

'The Frisbee' van **Shikata Ga Nai** is het perfecte nummer om te beluisteren als je in de zon langs de coupure strompelt, verlangend naar een glaasje aperol aan het strand. Ondersteund door een harmonicasolo (zoek hem maar!) genieten we van alweer een funky nummer. De funk-fusion band komt uit het Gentse en zou je met hun vrolijke synths en beats zo naar het Citadelpark sturen met een frisbee in de hand. Zeker een nummer dat even in je hoofd blijft hangen.

TAJINE WITH VALEIR – FC ATLASKA

Direct het langste nummer in de playlist is 'Tajine With Valeir' van **FC Atlaska**, die het zelf beschrijven als filmische roadtrippmuziek. Dat kan ook niet ontkend worden. Het instrumentale nummer zit vol zotte percussie en gitaardeuntjes die elke benauwde reiswagen verse lucht in zouden blazen. Je hoort dat ze op glazen spelen, met houten stokjes op elkaar tikken, en met hun handen klappen en nog veel meer. Dit nummer mag dan lang zijn, het zit bomvol instrumentele creativiteit.

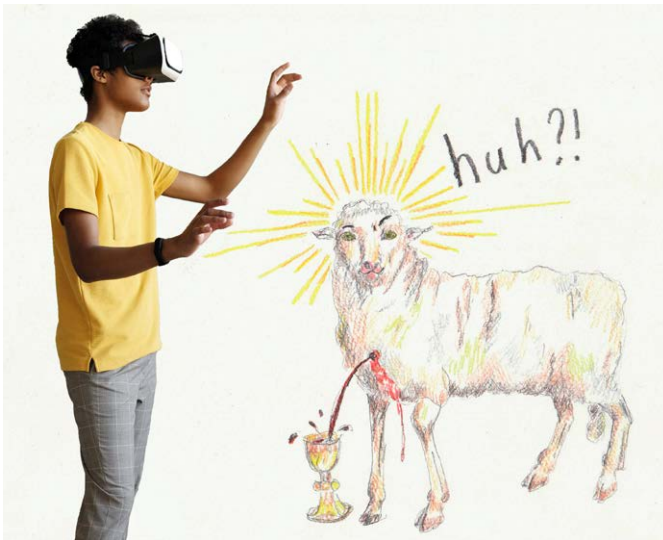
Geniet van de playlist op volgorde of door elkaar geschud, in een goede bui of (wat naar het einde van de afspeellijst) in een woedende ravage! Dank aan iedereen die aanraders voor deze showcase heeft gegeven!

LUISTER NU!

Het Lam Gods: tussen verleden en toekomst

Het bekendste kunstwerk op Gentse bodem is zonder meer het Lam Gods van de gebroeders Van Eyck. Menig toerist ging het al eens bezoeken, maar (ingeweken) Gentenaren hebben het misschien nog geen kans gegeven. Is dat terecht?

De Sint-Baafskathedraal, een van de drie welbekende torens in het centrum, herbergt een meesterwerk. Het wereldwijd bekende altaarstuk dat eigenlijk de naam 'De aanbedding van het Lam Gods' draagt, bestaat uit maar liefst twaalf panelen, samen goed voor een imposant kunstwerk van meer dan drie meter op vier meter. Al sinds 1432 siert het veelluik, enkele onderbrekingen buiten beschouwing gelaten, de muren van de Gentse kathedraal.

IS AUGMENTED REALITY BETER DAN DE REALITEIT?

Wanneer je toekomt in de kathedraal, krijg je een VR-bril opgezet en volg je veertig minuten lang een rondleiding in de crypten van de kathedraal. Een vliegende theepot neemt je mee naar het atelier van de gebroeders **Van Eyck** en laat je kennismaken met **Joos Vijd** en **Lysbette Borluut**, het koppel

dat het altaarstuk bestelde voor hun persoonlijke kapel.

De virtualrealityervaring – of eigenlijk augmented reality, want je ziet nog rondom je – voegt niet bijzonder veel toe aan het bezoek. Het Lam

Gods is op zich al indrukwekkend genoeg en de Sint-Baafskathedraal heeft genoeg te bieden waarvoor je geen onpraktische headset moet dragen. Als de uitleg op

“

Wie meer wil weten over het werk en de symboliek erachter neemt maar best een bevriende geschiedenisstudent mee

bordjes stond of in video's getoond werd, zouden de bezoekers ook minder vaak tegen elkaar lopen. De theepot heeft wel een bepaalde charme en de maquette waarin je de bouw en evolutie van de kathedraal ziet, is zeker een fijne toevoeging aan het bezoek.

Dat bezoekers tijdens de veertig minuten durende rondleiding weinig uitleg over het kunstwerk zelf krijgen, is een gemiste kans. Wie meer wil weten over het werk en de symboliek erachter neemt dus maar best een bevriende geschiedenisstudent mee.

De prijs van een bezoek is zeker niet min: voor een bezoek vergezeld door een vliegende theepot ben je zestien euro kwijt. Alleen het Lam Gods bezoeken zonder augmented reality? Dan kost het nog altijd twaalf en een halve euro. Als student krijg je geen korting. Dat de augmented reality het bezoek specialer maakt, staat buiten kijf, maar de vraag rijst of het de inkomprijs waard is.

PLAN MAAR SNEL EEN UITSTAP NAAR HET MSK

Niet alle originele panelen vallen momenteel te bewonderen in de Sacramentskapel en dat ligt niet alleen aan het gestolen paneel van De Rechtvaardige Rechters. Al sinds 2012 wordt het magnum opus van de gebroeders Van Eyck gerestaureerd in het MSK. Nog tot 2026 moet je dus naar het Citadelpark afzakken om alle originele panelen, of toch die waarvan we weten waar ze zich bevinden, te bewonderen. De restaurateurs kan je tijdens de week live aan het werk zien en dat alleen is de ticketprijs voor jongeren van tweeënhalve euro meer dan waard.

De ultieme friturenranking

DOOR YANA ROSÉ, NINA DE NEVE, JASPER MOUTON & LOUISE DE MEYER

Friten, ze zijn het cement van ons bestaan. Maar waar gaat de student in Gent het best heen om een bakje van dit vette goud te verorberen? Vijf redacteurs offerden hun woensdagmiddag én hun cholesterol op om het voor eens en altijd te beslechten.

Om een zo eerlijk mogelijke competitie te houden en de resultaten te kunnen vergelijken, bestelden we overal hetzelfde: een klein pakje friet, ketchup, een kaaskroket en een frikandel speciaal.

SYMPA - BIJ SINT-JACOBS

Wie ooit een nacht spendeerde op of rond de vlasmarkt, of wie na klokslag middernacht een frietje wilde steken, heeft al bij frituur Sympa in de rij gestaan. De frituur werpt onder een stralende zon of volle maan onmenselijk snel lekkernijen in de handen van iedereen die erom vraagt.

Betreurenswaardig genoeg was het kleine pakje dat we bestelden effectief heel klein. De extra laag frieten die je meestal op en rond het pakje verwacht, was af-

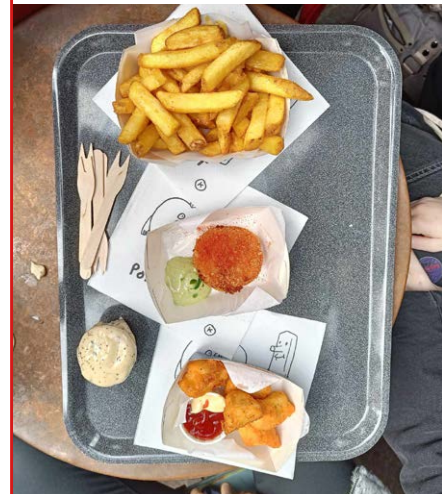
wezig. Wel aanwezig, te aanwezig, was het zout. De bijbestelde ketchup was aan een prijskaartje van een volle euro en vijf centiem, net als het pakje friet, te duur.

Sympa beschikt over een indrukwekkend aanbod snacks, die allemaal, van bamischijven tot vegetarische bitterballen, klaarliggen in hun lange toonbank. Onze kaaskroket was goed, maar te duur, zeker voor de nederige grootte. De echte misdaad was hoe we onze frikandel speciaal kregen. Er werd ons namelijk niet gevraagd of we tomaten- dan curryketchup wilden. Onze vrije keuze werd volledig onderuitgehaald en we kregen de paternalistisch met curryketchup bekleedde frikandel speciaal op ons bord aangesmeerd. Hij was wel lekker.

Sympa is noch flashy, noch gezellig, maar dit wordt ook niet gepoogd. Het is een icoon van het Gentse nachtleven en een steunpilaar voor wie 's nachts onder de schaduw van de Sint-Jacobskerk vertoeft. Voor een ruim terras en betrouwbare service moet je bij Sint-Jacobs zijn.

Sfeer en gezelligheid: 6/10
Eten: 7/10

FRITES ATELIER

Om de fijnproevers onder ons lezerspubliek te plezieren, hielden we ook halt bij Frites Atelier, het geesteskind van **Sergio Herman** aan de Groentenmarkt. Meteen moesten we een schokkende vaststelling doen: de frikandel speciaal, hoeksteen van de Belgische frietcultuur, stond niet eens op de kaart. Omdat een redacteur opmerkte dat frikandellen vooral kippenvlees bevatten, kozen we voor de *chicken chunks* als vervanger.

We beseften al snel dat we niet het beoogde doelpubliek van de stek waren. Wij zijn arme studenten met slechte eetgewoonten terwijl Frites Atelier mikt op toeristen met een goedgevulde portemonnee. Voor een slordige 18,25 euro kregen we onze maaltijd, met zowel sterke als zwak-

ke punten. De frietjes zagen er appetijtelijk uit, maar de redacteurs waren het er unaniem over eens dat ze verdacht veel naar oliebollen smaakten. Dat stond in scherp contrast met de kaaskroket, die overheerlijk was. De *chicken chunks* konden de leegte van de frikandel, driewerf helaas, niet opvullen.

Naast onze ketchup mochten we nog een sausje kiezen. Het werd de truffelmayonaise en een redactielid merkte op dat die op het broodje serrano in de Brug van een hoger niveau is. In de ketchup was trouwens een grote klodder mayonaise gemorst. We zijn het niet zeker, maar we menen dat dit in België strafbaar is.

Sfeer en gezelligheid: 4/10
Eten: 3/10

DE FRIETKETEL

Iedereen die al eens in de Papegaaistraat kwam, heeft de lange rijen waarschijnlijk al opgemerkt. De Frietketel is zo populair dat ze al vijf keer verkozen werd tot de beste frituur in Gent. Ze kon dus niet onderbreken in dit uiterst wetenschappelijk onderzoek.

Voor onze bestelling betaalden we een slordige tien euro. Je

krijgt wel waar voor je geld: de portie frietjes is veruit de meest royale van de test. De kleine friet is zoals die moet zijn: genoeg om met vijf mensen van te eten. Sommigen waren fan van de relatief licht gebakken frietjes, anderen hadden ze liever iets gouders gezien.

Ook de frituursnacks zitten goed en het aanbod is uitgebreid, zowel vleeseters als veganisten komen hier aan hun trekken. De kaaskroket was exact wat die moet zijn en hier werd ons gevraagd of we curry of gewone ketchup wilden op onze frikandel speciaal. De ketchup was niet bijzonder, waarschijnlijk komt die gewoon van een niet nader genoemd merk.

Op het vlak van sfeer en gezelligheid doet de Frietketel het ook goed. Wanneer je de lange rijen overleefd hebt, kan je terecht in een zaaltje boven de frituur. Het eten kan je daar opwachten met een buzzer die je meekrijgt, misschien is dat lichtjes onpersoonlijk, maar het zorgt wel voor vreugde alom wanneer je bestelling klaar is. Dat je dan nog een paar napoleonbollen meekrijgt, is een fijne extra touch. Zo heb je toch het gevoel dat je wat vitamines binnen krijgt.

Sfeer en gezelligheid: 8/10
Eten: 9/10

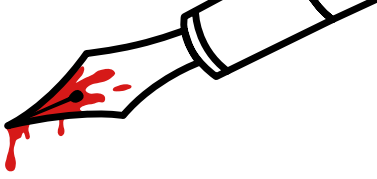
DE GOUDEN SATÉ

Bekend om de uitvinding van het julientje en haar locatie bij de Overpoort, is de Gouden Saté een frituur met bijna legendarische status. Met een rekening die onder de tien euro bleef, was dit ook de goedkoopste stop van onze frietkotentocht. Het eten zelf was zeker goed, maar niet buitengewoon. De frietjes smaakten lekker, de portie was niet groot, maar ook niet te klein. De kaaskroket voldeed algemeen aan de verwachtingen, hoewel hij iets krokanter mocht zijn. Ook hier werd zorgzaam gevraagd of er curry- of tomatenketchup op de frikandel speciaal moest. Er lagen net genoeg uitjes op en de smaak zat goed.

Het opvallendste verschil tussen de Gouden Saté en andere frituren was natuurlijk dat je hier geen zitplaatsen vindt. Wanneer het mooi weer is of tijdens het uitgaan vormt dat natuurlijk geen probleem, maar soms is het wel gezellig om binnen te kunnen zitten. We merkten ook op dat deze frituur de minst vette frietjes en snacks voorschotelde, wat toch wel verbazend is voor een eetgelegenheden in de uitgaansbuurt.

Sfeer en gezelligheid: 7,5/10
Eten: 8/10

Denk twee keer na voor je gaat thriften

DOOR TAILAH BAERT
BEELD DOOR LUNE SCHOLLAERT

Think Twice is razend populair onder studenten. De winkelketen surft mee op de trend van *slow fashion*, vintage en hergebruik van materialen. Voor de duidelijkheid: daar ben ik helemaal niet tegen. Toch ben ik geen fan van Think Twice.

Tweedehandswinkels zijn lange tijd een manier geweest voor kansarmen om zich toch deftige kleren voor zichzelf en hun gezin te kunnen veroorloven. Voor enkele euro's scoorde je al een hemd en een winterjas. Bij Think Twice moet je echter niet zijn voor betaalbare fashion. Ondanks haar toffe imago, is het in de feite ook maar wat het is: de dochteronderneming van een Litouwse multinational. Tegen woekerprijzen verkopen ze kleren die ze aan lage prijzen inkochten of gedoneerd kregen. De stukken die ze inzamelen, gaan bovendien eerst naar het sorteercentrum in Litouwen, waar ze geselecteerd worden voor ze naar België komen.

Voor ethiek en duurzaamheid moet je ergens anders zijn. Bij de Kringwinkel bijvoorbeeld. Alleen jammer dat conceptstores zoals Think Twice de concurrentie aangaan met die nobele initiatieven.

Kringwinkels hebben een dubbele doelstelling. Ten eerste geven ze kansarme gezinnen de kans om voor een zachte prijs bruikbare spullen en kleren aan te schaffen. Ten tweede bieden ze werkgelegenheid aan mensen die moeilijk een plaats vinden op de reguliere arbeidsmarkt. De opbrengsten vloeien rechtstreeks terug naar de organisatie, haar werknemers en de maatschappij. Dat maakt van Kringwinkels een sociaal project.

Hoogopgeleide jonge stedelingen op zoek naar een lifestyle zetten druk op dit model. Hippe tweedehandswinkels trekken een publiek aan dat niet om financiële redenen 'afdankertjes' shopt. Het is voor die mensen veeleer meesurfen op een trend. Een pessimist kan het zelfs breder trekken: ligt de populariteit van tweedehands niet in hetzelfde bedje ziek als het sterk be-

kritiseerde (en uiteindelijk afgevoerde) tv-programma 'Astrid en Natalia: back to reality'? Jezelf vereenzelvigen met de minder gegoeden en een levensstijl waartoe anderen gedwongen worden romantiseren en zelf kiezen. "Kijk mij gewoontjes zijn", maar dan wel met originaliteit als drijfveer. Een belangrijk verschil bovendien: vrijwillig een vintage Levi's-broek dragen is niet hetzelfde als bij gebrek aan alternatieven een versleten jeansbroek moeten dragen.

Doordat de vraag naar tweedehands zo sterk is gestegen, gaat de prijs automatisch ook de hoogte in. Dat de middenklasse de markt steeds vaker betreedt, leidt tot gentrificatie of verzaveling (in dit geval: opwaardering van een sector kapitaalcrachtige nieuwe consumenten aan te trekken, met verdrijving van lagere klassen tot gevolg).

Door prijsstijgingen wordt het voor de gezinnen die er afhankelijk van zijn ook duurder. De oorspronkelijke missie van tweedehandswinkels komt in het gedrang, en degenen die het niet breed hebben, zullen zich sneller tot fastfashion ketens wenden.

The Iron Claw

DOOR ZORA VERDONCK

The 'Iron Claw' is een beklijvende biografische dramafilm die zich afspeelt in de wereld van het worstelen in de jaren 80.

The 'Iron Claw' vertelt het waargebeurde verhaal van drie broers uit de familie **Von Erich**. Hun vader was in het verleden een worstelaar met de naam 'The Iron Claw', vandaar de titel van de film. Zijn ambitie was om de wereldtitel te veroveren. Hij slaagde hier echter niet in en wordt zo vastberaden om ervoor te zorgen dat één van zijn zonen die droom wel kan verwezenlijken. Daarom verplicht hij zijn vijf zonen om zich over te geven aan de meedogenloze worstelwereld, met alle gevolgen van dien.

De film werd geregisseerd door **Sean Durkin**. Hij maakt vooral drama's en is vooral gekend van de psychologische thriller 'Martha Marcy May Marlene', een adapta-

tie van een eerdere kortfilm van zijn hand. Die twee projecten waren samen goed voor de prijs voor beste kortfilm op het filmfestival van Cannes in 2010 en de Dramatic Directing Award op het Sundance Film Festival in 2011.

In de hoofdrol zien we **Zac Efron** schitteren. Hij is bekend van 'High School Musical' en eerdere optredens in komedies zoals 'Dirty Grandpa' en 'Baywatch', maar ook van zijn beangstigende vertolking van de seriemoordenaar **Ted Bundy**. In deze film zet Zac een krachtige vertolking neer van het hoofdpersonage **Kevin Von Erich**, de tweede oudste zoon uit het gezin. Dit personage moet heel wat tegenslagen verwerken in de dramatische biografische film en Efron weet de rol mooi te interpreteren. De vrouw van het hoofdpersonage wordt vertolkt door de actrice **Lily James**. Zij is bekend van 'Downtown Abbey' en 'Cinderella'. Haar personage, **Pam**, is de rots in de branding van Kevin. Met haar optimistische instelling en onvoorwaardelijke steun tracht ze hem door de vele moeilijkheden in het verhaal te loodsen.

'The Iron Claw' weet je te ontroeren op een manier die je niet zou verwachten. Je hoeft ook absoluut geen fan van worstelen te zijn om van de film te genieten. Hij toont je welke negatieve gevolgen er ver-

bonden kunnen zijn aan ouders die hun eigen dromen opleggen aan hun kinderen. Trauma's en verdriet staan centraal. Daarnaast is ook het belang van een steunende partner, die naar je luistert en je vooruit helpt, een hoofdthema.

“

'The Iron Claw' weet je te ontroeren op een manier die je niet zou verwachten: je hoeft ook absoluut geen fan van worstelen te zijn om van de film te genieten

Kort samengevat is de biografische film een echte must-see. De kans is groot dat je een traantje zal wegpinken en tegelijkertijd ga je nadenken over je eigen leven. Neem vooral mee dat je andere mensen best hun eigen dromen laat zoeken en nagaan.

WORDT GENT IN 2030 DE CULTURELE HOOFDSTAD VAN EUROPA?

DOOR ANAÏS VANASSCHE, LOUISE DE MEYER & NELE RAMAEKERS // BEELD DOOR LIEKE ZUIDERWIJK

Onze studentenstad wil over zes jaar een klinkende titel in de wacht te slepen. We praatten erover met Els Uytterhoeven, medewerker van de cultuurdienst van Stad Gent en Nele Keukelier, momenteel de coördinator van het artistieke luik voor Gent2030.

Waarom wil Gent in 2030 de culturele hoofdstad van Europa worden?

"Europa geeft die titel voornamelijk aan steden die cultuur kunnen inzetten om dingen te veranderen. Aan de oppervlakte gaat er in Gent heel veel goed, we krijgen veel internationale prijzen, zijn de grootste Vlaamse studentenstad, hebben een progressief imago en doen het in allerlei onderzoeken beter dan de meeste andere steden. Er is echter nog een groeimarge op het vlak van cultuurparticipatie en menselijke connectie. Er is een groeiende disconnectie tussen enerzijds de stad en de procedures en anderzijds de leefwereld waarin mensen zitten. Door op een andere manier te werken en kunst en cultuur in te zetten, willen we mensen een grotere *sense of belonging*, een thuisgevoel in de stad geven."

"Binnen Europa zijn we qua grootte en profiel een stad zoals er nog zijn. De uitdagingen en troeven van Gent zijn ook aanwezig in veel andere steden, in dat opzicht kunnen we een beetje als labo voor Europa dienen. We leven in een tijd waarin er heel veel op mensen afkomt. Problemen die globaal, maar ook lokaal spelen: uitdagingen rond klimaat en mobiliteit, eenzaamheid en issues met mentaal welzijn, polarisatie en toegankelijkheid zijn maar enkele voorbeelden. Ons doel is om men-

sen via kunst en cultuur beter in hun vel te laten voelen zodat ze in staat zijn om met die uitdagingen om te gaan."

ook een deel van het verhaal. We willen in Gent dingen in beweging zetten, maar ook Europa naar hier halen, en ons naar Europa."

Met welke culturele troeven kan Gent de competitie met andere steden winnen?

"Uiteraard zijn er onze bekende culturele troeven zoals het Lam Gods, de Gentse Feesten en de opera. Die nemen we mee in het verhaal, maar het is niet de essentie. Gent heeft een lange geschiedenis van samenwerking vanuit verschillende hoeken. VIERNULVIER werd bijvoorbeeld gebouwd door coöperatie de Vooruit die in de 19e eeuw ontstond voor en door de Gentse arbeidersbeweging. Heel dat coöperatieve denken, dat samenwerken en een beetje rebels zijn, zit eigenlijk wel al lang in het DNA van Gent. En er is al veel gerealiseerd, maar nu willen we op die lijn nog verdergaan."

"De tijd dat we voor een culturele hoofdstad een chique concertgebouw bouwden, en dat dat dan de *legacy* is, is denk ik wel voorbij. Ik denk dat veel steden op dit moment meer van onderuit denken en de mensen als uitgangspunt nemen in plaats van de grote organisaties. Wij hebben een brede bevraging georganiseerd bij de Gentenaars over hoe ze zich in de stad voelen. Ook hebben we een groep van 30 mensen gevormd die een eerste concept voor de

“

"Rebels zijn zit eigenlijk al lang in het DNA van Gent"

"Europa duidt jaarlijks twee of drie steden aan als Culturele Hoofdstad. In 2030 wordt één Belgische stad hoe dan ook de Europese cultuurhoofdstad, net als een stad in Cyprus en een stad in een kandidaat-EU-lidstaat. Contact met andere Europese steden is dus

kandidatuur en een waardenkader hebben uitgetekend. Dat waardenkader gebruiken we als referentiepunt bij het opstellen van het programma en de organisatie. Die waarden vormen het startpunt voor een gesprek."

Hoe werd de groep van dertig geselecteerd?

"Mensen konden zich via een *open call* kandidaat stellen. We hebben gestreefd naar een mix van achtergrond, organisatie en leeftijd om eens niet met *usual suspects* te werken. We kozen onder andere voor mensen met een migratie-achtergrond, want uiteindelijk is Gent een diverse stad. De cultuursector en de instituten zijn dat nog te weinig."

Hoever staan jullie in de procedure?

"Het ligt al vast dat in 2030 een Belgische stad de titel in de wacht sleept omdat Europa werkt met een beurtroelsysteem. Momenteel zijn er zes kandidaten. Dat is best veel, maar we gaan er vanuit dat we gewoon zelf een goed dossier op maat van Gent moeten schrijven. We kijken niet naar wat de andere steden doen, want je moet van je eigen sterktes uitgaan."

"We werken nu naar de deadline van 2 september toe. Tegen dan moeten we een eerste plan uitwerken, en we doen dat met een mix van Gentenaars, ambtenaren en mensen uit de cultuursector. Die mix in de samenwerking typeert Gent. Dat is boeiend, mensen uit de administratie en de cultuursector spreken soms toch een beetje een andere taal. Hen samenbrengen is ook al deel van

het proces en van de winst. Er zit een systeemshift in, we leren van elkaar."

“

"Uiteindelijk is Gent een diverse stad, de cultuursector en instituten zijn dat nog te weinig"

"Eind dit jaar wordt beslist of we naar de tweede ronde mogen. In die ronde komt de jury op bezoek en moeten we nog een plan indienen. Begin 2026 gaan we weten of we de titel krijgen."

Hoe loopt het binnen het artistieke luik?

"Vorig jaar is er een projectweek

geweest met een 'Doeners- en (om)denkersfestival'. Dat bestond uit een 130-tal workshops en lezingen georganiseerd door kleine organisaties, kunstenaars en burgers. Met de noden die daar aan de oppervlakte kwamen, is het artistieke team aan de slag gegaan om een drietal programmalijnen op te stellen."

"Eén van de programmalijnen is 'Water als weefsel'. Enerzijds gaat dat over de geschiedenis van Gent, want Gent is het punt waarop de Schelde en de Leie samenvloeien. Anderzijds is de programmalijn een verwijzing naar de Gentse uitdrukking 'Water kruipt waar het niet gaan kan'. Ook hier speelt verbinding een sleutelrol. Hoe kunnen we kleine organisaties verbinden met elkaar en hoe kunnen we blootleggen wat er zich onder de waterlijn afspeelt?"

Vlaams Belang grijpt macht over hoger onderwijs

De klokken van het Gentse Belfort slaan 13 uur. Sinds Vlaams Belang de macht greep, speelt de beiaard enkel nog 'Klokke Roeland' en 'de Blauwvoet'. Het leven als Gentse student is zwaar in het nieuwe hoger onderwijs.

Al vier jaar lang heerst Vlaams Belang-minister van Onderwijs **Van Langenhove**, gesteund door N-VA, met een ijzeren vuist over het Vlaams hoger onderwijs. Elke niet-Nederlandstalige opleiding werd ontbonden. Elke opleiding of vakgroep met aandacht voor gender, duurzaamheid of niet-Westerse geschiedenis werd ter bescherming van de academische vrijheid pertinent verboden. Aan de Blandijn werden bijna alle taalopleidingen geschrapt. Het bleek niet mogelijk om andere talen te leren wanneer je enkel Nederlands mag schrijven en spreken. Er werd wel een uitzondering voorzien voor Chinees en Russisch.

Rondhangende studenten, be-roofd van hun universitaire opleiding, worden in busjes naar het hoofdkwartier van de tuchtcommissie vervoerd. De commissie gaat na of studenten zich schuldig maken aan woke-ideologie en censuur, wanneer ze bijvoorbeeld betogen voor tolerantie of minderheden met respect behandelen. In veel gevallen is het wandelen voorbij de TraBla, de ultieme samenscholingsplaats voor links gedachtegoed en zelfgerolde sigaretten, voldoende om hen een schorsing op te leveren. Studen-

ten die over **Marx** spreken zonder te spuwen, vrouwen respecteren of kritiek uiten tegen de nieuwe orde kunnen per direct van de universiteit worden gesmeten. De sanctie kan enkel vermeden worden door aan te tonen dat je een vriend van de vrije meningsuiting bent of een holocaustverheerlijkende of racistische meme liket.

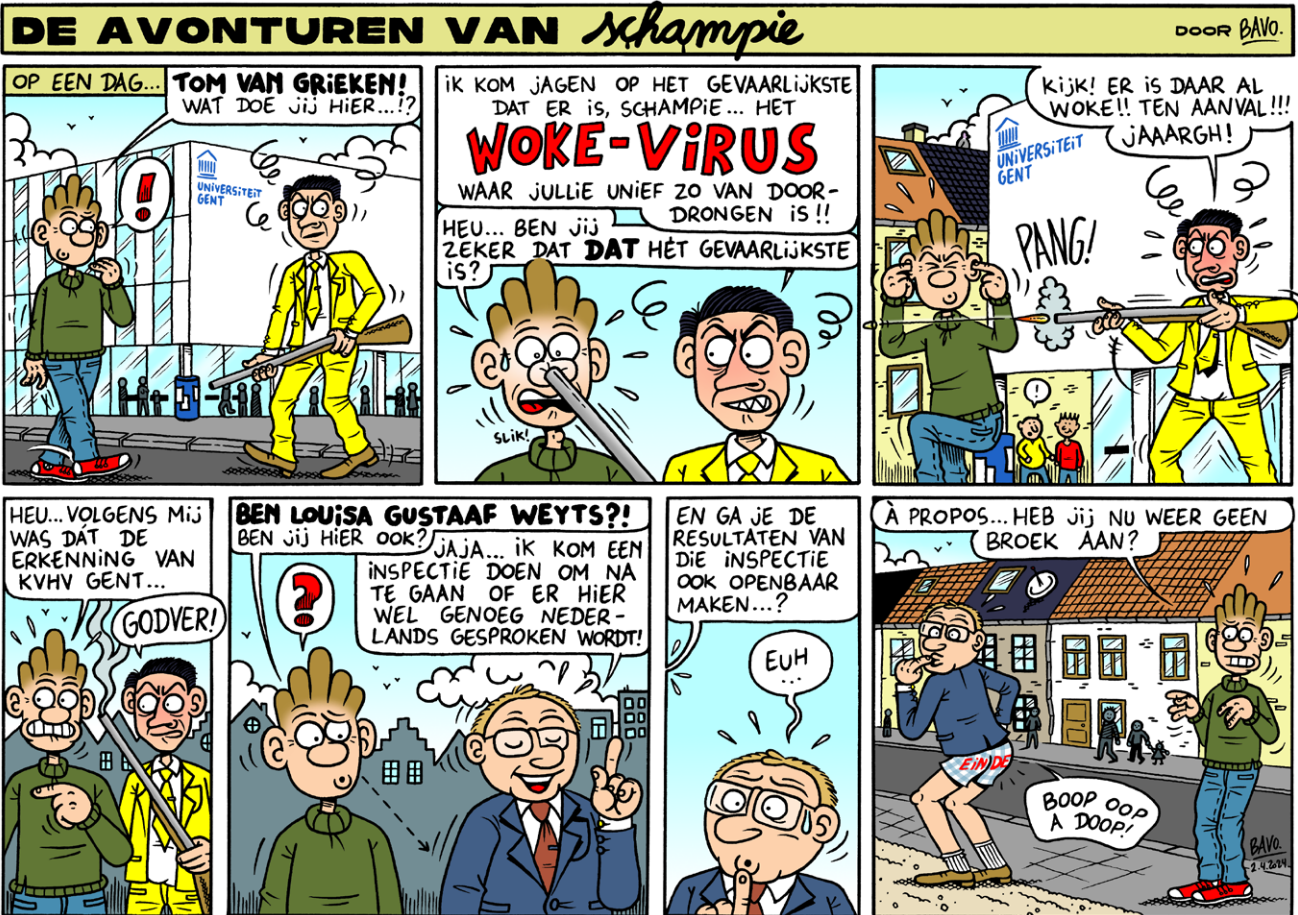

De studenten die wel aanblijven, moeten de kwalijkste gruwel doorstaan. Bij de aanvang en het slot van elk college moet de Vlaamse Leeuw uit volle borst worden meegezongen, ter promotie van de Vlaamse cultuur. Wie niet luid genoeg zingt, wordt verweten van een gebrek aan integratie en kan via het anti-wokemeldpunt een sanctie opgelegd krijgen. In elk auditorium zit wel een gretige Jong-Vlaams Belanger, KVHV'er of NSV!'er die je kan verklikken. Professoren die punten geven op basis van vakinhoud en jaren-

lang academisch onderzoek in de plaats van het partijprogramma van Vlaams Belang mogen zich eveneens aan sancties verwachten. Zo kunnen studenten hun mening uiten, vrij van dogma's, feitelijkheden of ethische overwegingen, was de redenering.

Niet enkel studenten krijgen het hard te verduren. Aan elke vakgroep werd een 'kritische onderzoeker' toegevoegd. Die moet alternatieve perspectieven in de academische wereld brengen. Zo werd de vakgroep Biologie uitgebreid met religieuze creationisten en de vakgroepen Fysica & Sterrenkunde en Geologie met flat earthers. De faculteit Farmaceutische Wetenschappen werd bijna volledig vervangen door anti-vaxers zonder diploma of ervaring in de medische sector.

Het voltallige universitaire bestuur werd 'geherdemocratiiseerd'. De meerderheid van de bestuursleden werden van bovenaf vervangen door trouwe Vlaams Belang-militanten. In de nieuwe Raad van Bestuur klinkt men wel positief over de gewijzigde situatie. "Dit is het beste wat de universiteit is overkomen sinds de bezetting van '14-'18", laat een bestuurder weten.

fakebook

DOOR HANNAH BOEN
BEELD DOOR NOAH DOLS

BREAKING NEWS: Rechten- studenten hebben een hart

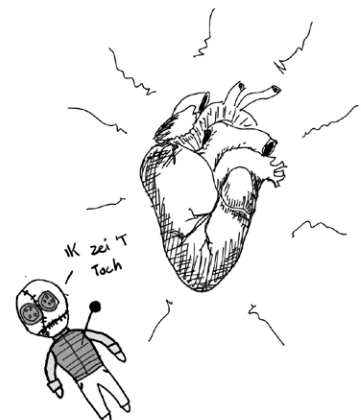
♥ Like 💬 Comment ➔ Share

Echte helden dragen geen cape, maar een ziekenhuisplunje. Rechtenstudent Pieter-Jan (21) gaf zijn leven voor het grotere doel.

Pieter-Jan (PJ) Peters was het beu om steeds te moeten aanhoren dat rechtenstudenten geen hart zouden hebben. Hij besloot de koe bij de hoorns te vatten en boekte een afspraak bij Prof. **Mattias Desmet** om onder hypnose een openhartoperatie te ondergaan. Met een voodoooppe en amulet bij de hand keek Desmet diep in de ogen van zijn patiënt. Vervolgens sneed hij zonder verpinken diens borstkast wagenwijd open. Een schrille doodskreet weergalmde wanneer het bloed als een fikse regenbui uit PJs aorta spoot. "Ik zei toch, *bitches*", kermde hij met zijn laatste

ademtocht. Na enkele finale stuiptrekkingen kwam het lichaam tot bedaren en vond Pieter-Jan Peters zijn laatste rustplaats.

PJs ouders zijn diep aangeslagen door het verlies van hun enige erfgenaam. "We willen ons onze jongen herinneren zoals hij echt was: recht voor de raap en niet bang van een feestje. Pieter-Jan was een beloftevolle *aspiring entrepreneur*. We zullen zijn droom waarmaken en een deel van ons fortuin investeren in hippe fietswinkels die vintage koersfietsen upcyclen. Zo had hij het ook gewild."

UGENT ADOPTEERT CAMPUSGEITJES*

Fantastisch, we hebben jouw aandacht.

De raden en commissies aan de UGent moeten terug gevuld worden met een nieuwe garde **studentenvertegenwoordigers** die alle 50.000 studenten zullen vertegenwoordigen! Die kandidaten hebben nu nog **jouw stem nodig!**

Er zijn verkiezingen voor **3 raden:**

1 FACULTEITSRAAD

Meer nood aan plaatsen om te chillen op de faculteit? Betere examenroosters met meer tijd tussen de vakken? Een ombudspersoon die ons echt kan verdedigen?

De studenten-vertegenwoordigers van de Faculteitsraad denken mee na over **oplossingen en mogelijkheden** aan **jouw eigen faculteit!**

2 SOCIALE RAAD

Minder vlees op het menu? Meebeslissen over wie op kot van de UGent mag verblijven? Het duurzaamheidsbeleid op scherp stellen?

De Sociale Raad denkt mee na over de **organisatie van de studentenvoorzieningen** zoals de homes, studenten-psychologen en studenten-resto's.

3 RAAD VAN BESTUUR

Onderfinanciëring van het hoger onderwijs, de begroting, opstellen van een strategisch plan en meebeslissen over de missie en visie van de UGent?

De Raad van Bestuur houdt zich bezig met meer **strategische beslissingen** en de **administratieve en financiële organisatie** van de UGent.

WAAROM STEMMEN?

Allemaal leuk dat een student daar onze belangen kan verdedigen, maar luisteren de proffen? Bereiken deze studenten echt iets?

JA, studenten hebben stemrecht binnen deze bestuursorganen, waar de **stem van een student zelfs evenveel waarde draagt als deze van de rector binnen de Raad van Bestuur****. Aan deze opportuniteit hebben we bijvoorbeeld de intersemestriële week te danken.

* Sorry, fake news.

** Geen fake news, 't is echt.

WINACTIE!!

- ✓ Volg ons op Instagram & op Facebook
- ✓ Tag 2 vrienden die moeten stemmen in onze Instagram post van 21/4/2024
- ✓ Stem en hou een screenshot bij van jouw stembevestiging!

MEER
INFO

Scan de QR-code of surf naar
verkiezingen.ugent.be

STEM JIJ OOK?

22 april (9u) t.e.m. 25 april (12u)

@gentsestudentenraad

